

«Professorat i zoologi ledig fra 1.01.1988 ved Zoologisk museum, UiO»: Ansettelsesdramaet i en toppstilling innen akademika for 35 år siden

Tor A. Bakke

Naturhistorisk museum, Universitetet i Oslo, Anno 2023

Denne rapportserien utgis av:

Naturhistorisk museum
Postboks 1172 Blindern
0318 Oslo

www.nhm.uio.no

Forfatter:

Tor A. Bakke

Publiseringsform:

Elektronisk (pdf) og trykket

Sitering:

Bakke, Tor A. (2023). «Professorat i zoologi ledig fra 1.01.1988 ved Zoologisk museum, UiO»: Ansettelsesdramaet i en toppstilling innen akademien for 35 år siden. Naturhistorisk museum, Universitetet i Oslo, Rapport nr. 120, 1-43.

<https://www.nhm.uio.no/forskning/publikasjoner/nhm-rapporter/>

ISSN: ISSN nr. 1891-8050

ISBN: ISBN nr. 978-82-7970-150-7

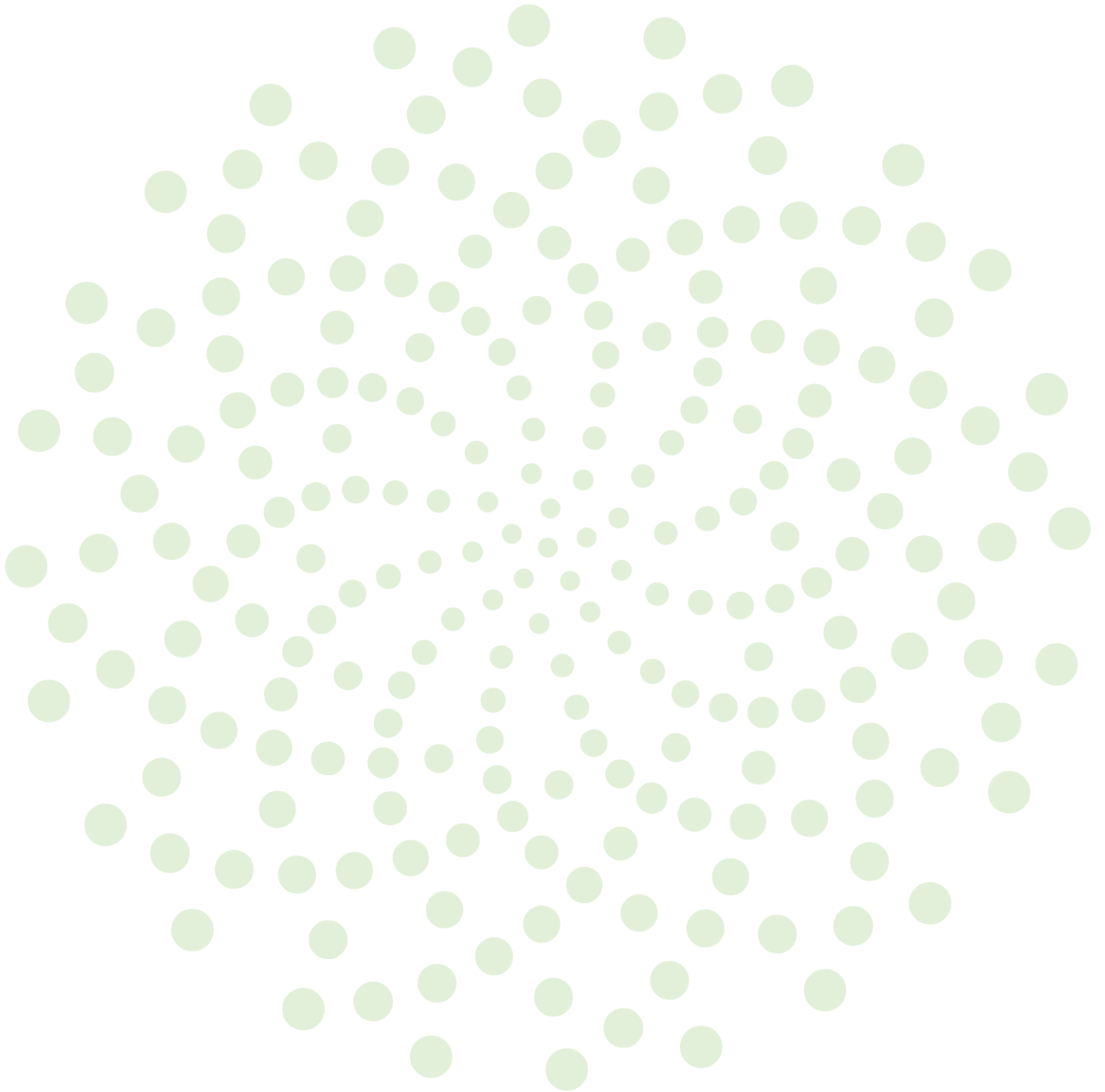
Forsidebilde: «Zoologisk museum», nå «Colletts Hus», Naturhistorisk museum, UiO, i Botanisk hage på Tøyen. Bildet viser museets fasade mot Sars gate, med takvinduet.

**«Professorat i zoologi ledig fra 1.01.1988 ved Zoologisk museum, UiO»:
Ansettelsesdramaet i en toppstilling innen akademia for 35 år siden.**

Tor A. Bakke

Antall sider og bilag: 43		Tittel «Professorat i zoologi ledig fra 1.01.1988 ved Zoologisk museum, UiO»: Ansettelsesdramaet i en toppstilling innen academia for 35 år siden.	
		Forfatter(e)/ enhet: Tor A. Bakke	
Rapportnummer: 120	Gradering: xxxxxx	Prosjektleder: Tor A. Bakke	Prosjektnummer:
ISSN ISSN nr. 1891-8050	Dato: Dato	Oppdragsgiver(e): Tor A. Bakke	
ISBN ISBN nr. 978-82-7970-150-7		Oppdragsgiversref. t.a.bakke@nhm.uio.no	

Sammendrag:

I 1988 ble det ansatt en ny professor ved Zoologisk museum (ZM/ZMO), Det Matematisk-naturvitenskapelige fakultet (MNF), Universitetet i Oslo (UiO). Det var på den tiden da professorer var embetsmenn utnevnt av Kongen i statsråd (iht. Grunnlovens § 21) med eget utnevnelsebrev kalt bestalling. Fra 1990 av og med tilbakevirkende kraft, ble professorene vanlige tjenestemenn uten noen form for eget stillingsvern. Ansettelsen i dette professoratet som ble utlyst i 1987, er minneverdig da stillingen utgjorde museets eneste professorat og opprinnelig også var tillagt museets bestyrerfunksjon. Ansettelsesprosessen ble også særs spennende da fire av ZMOs eget personale, inkludert undertegnede, søkte stillingen. Samtidig søkte én annen ved museet personlig opprykk noe som ble vurdert mot professoratets stillingsbetenkning. De andre søkerne på stillingen arbeidet ved UiB, UiT og UiTø. Alle søkerne kjente til hverandre og var også kjent med medlemmene i bedømmelseskomiteen. Mange agendaer rådde den gangen blant ZMOs museumspersonale. Selv skrev jeg dagbok under hele ansettelsesprosessen. I sen ettertid gir den et interessant innblikk i den tids organisering av Zoologisk museum, nå «Colletts Hus» ved «Naturhistorisk museum» (NHM), og også innsyn i de sosiokulturelle forholdene ved museet for 35 år siden. Dagboka belyser både de formelle prosedyrene ved professoransettelser på 1980-tallet og det uformelle spillet blant museumspersonalet før ansettelsen i museets eneste professorat kunne bankes gjennom av MNF. På den tiden lå Zoologisk museum organisatorisk under fakultetet.

Forord

Dette er historien om en 35 år gammel (1988) professoransettelse ved Zoologisk museum, UiO. Historien beskriver den tids ansettelsesprosedyrer i akademiske toppstillinger. Men også arbeidet med dette spesifikke professorats utlysnings- og betenkningstekst, bedømmelseskomiteens innstilling, sammensetningen av museets styre og råd og de formelle vedtakene som ble fattet under hele prosessen. Og ikke minst Zoologisk museums indre sosiologi for over én generasjon siden. Med andre ord, også det uformelle spillet bak kulissene inntil MNF kunne sette sluttstrek for ansettelsesprosessen. Aktørene er de tre som ble funnet kvalifiserte til professoratet, de fire lokale søkerne på professoratet, den femte lokalt ansatte som samtidig søkte personlig professoropprykk, den tids medlemmer i museets styre og råd, søkerens støttespillere og andre engasjerte blant museumspersonalet. Ansettelsehistorien er mulig å gjenfortelle i stor grad av detalj da undertegnede i perioden 1987 til 1989, skrev dagbok (pga. mors Alzheimer) og også noterte ned i løpet av arbeidsdagen som én av de ti søkerne, både de formelle vedtakene som ble gjort i museets styrende organer og det jeg overhørte i museets kontorer og korridorer. Med andre ord, både innspillene fra det sterkt engasjerte museumspersonalet ved siden av mine egne tanker og følelser slik jeg opplevde dem der og da. Denne vitneberetningen over ansettelsen av en ny embetsmann ved Zoologisk museum etter professor Rolf Vik som i 1988 gikk av for aldersgrensen, betrakter jeg som meget interessant ansettelse og museumshistorie. Utlysningsåret for stillingen i 1987 er også museumshistorisk minneverdig da Zoologisk museum samme år fikk sin første kvinnelige professor, dr.philos. Marit E. Christiansen, da det ble åpnet for personlig opprykk til professor etter kompetanse. Hun ble da, forståelig nok, umiddelbart den kvinnelige representanten i innstillingskomiteen til det utlyste professoratet. Oppgaven hun påtok seg ble å faglig vurdere og bedømme kompetansen til fire av sine mannlige kollegaer og også den kvinnelige kollegaen som søkte professoropprykk tilsvarende det hun selv nettopp hadde mottatt.

Anonymisering av aktørene i dette ansettelses spillet er ikke foretatt. Med andre ord, falske navn, initialer eller symboler er ikke benyttet. Det ville redusert ansettelsehistoriens nerve. Professoransettelsen skjedde for 35 år siden, mer enn én generasjon tilbake. Så at forfatteren har kopiert bedømmelseskomiteens innstilling til de tre av ti søkere som ble funnet kompetente til professoratet, og benyttet navnene til de andre berørte og engasjerte blant personalet, bør kunne aksepteres. Forhåpentligvis med et smil både blant søkerne, de engasjerte og dem som den gang hadde sin arbeidsplass ved ZMO. Professoratets søkere og andre involverte fra den gang, er alle pensjonister. Flere har òg gått ut av tiden. Dessuten, heftige formelle og uformelle diskurser knyttet til ansettelser i akademiske toppstillinger, må forventes. En professoransettelse angår jo ikke bare den enkelte søkers fremtidige faglige utvikling og samarbeidskonstellasjoner innen institusjonen, men også institusjonsstrategiske mål. Spillet lokale aktører kjempet derfor gjennom meningsbrytninger på både formelle og uformelle arenaer for både museumspolitiske interesser og sin egen fremtidige arbeidssituasjon.

Dagens administrative struktur ved Tøyen-museene er meget forandret fra den gang. På åttitallet omfattet Tøyen-museene fire autonome, administrative enheter under MNF: «Botanisk hage og museum», «Mineralogisk-geologisk museum», «Paleontologisk museum» og «Zoologisk museum» ved siden av en felles «Museenes skoletjeneste». Etter en prøvetid på nittitallet med en felles administrativ overbygning kalt «Felleskontoret», med egen kontorsjef og et «Bestyremøte» med valgt bestyremøteleder blant enhetene (en rolle undertegnede hadde én periode), ble enhetene 1. august 1999

samlet til ett museum under én museumsdirektør og ett styre med eksterne representanter underlagt UiOs ledelse. Det nye museet ble hetende «Universitetets naturhistoriske museer og botaniske hage», senere (2005) forenklet til «Naturhistorisk museum» (NHM). Alle Zoologisk museums tidligere organer: Allmannamøtet, bestyrer, visebestyrer, styre og instituttråd ved siden av en rekke faste komiteer og utvalg, alle demokratisk valgt av og blant eget museumspersonale, ble da museumshistorie. Det bør nevnes at Tøyen-museenes sammenslåing til ett museum, NHM, ble enstemmig støttet av ZMO.

I dagens verden er denne professoransettelsen i 1988 ved ZMO, både personal-, museums- og universitetshistorie. Derfor er ansettelsesprosessen i ZMOs eneste professorat og embetsmannsstilling, tidligere innehatt av professorene Robert Collett, Niels T. Odhner, Rolf Vik og den fortsatt faglig aktive Odd Halvorsen, verd og minnes. Dessuten at de tre sistnevnte professorene, som undertegnede, var parasittologer og følgelig forsket innen fagområdet parasittologi.

I den forbindelse kan det nevnes at da UiO feiret som Norges eldste universitet, sitt 200 års jubileum 2. september 2011, arrangerte de den gang 11 parasittologene ved ZMO (inkludert fagets hovedfags- og dr. grads studenter), en internasjonal jubileumskonferanse på «Blindern Campus» med undertegnede som «Chair of the Conference», med tittel: «IVth Conference of the Scandinavian-Baltic Society for Parasitology»: Parasites and infectious diseases in a changing world». For tiden er det ingen ansatte parasittologer igjen ved NHM, enn si personale med parasittologisk skoleing. Zoologisk museums tidligere Blindern-kurs innen parasittologi («BAH 304» (tidligere BZ 271/BZ 273) og «BZ 373») er for lengst nedlagt. Det samme er «Dyrestallen» i ZMOs kjeller der det med Karin I. Andersen som leder, foregikk parasittologiske eksperimenter og produksjon av kursmateriale. Dyrestallen er nå NHMs magasin for dypfryste vevsprøver. Museets «Akvarium» i ZMOs kjeller som ble approbert av Mattilsynets forvaltningsorgan «Forsøksdyrutvalget» som «Afdeling for forsøksdyr, nr. 166, der det med undertegnede som leder og overingeniør Ann-Helén Rønning som fiskerøkter, foregikk parasittologiske eksperimenter og hvor over 20 cand.real., cand.scient., master og doktorgradsstudenter er uteksaminert, ble nedlagt i 2015 etter kreering av fagets siste doktorand, PhD Raúl Ramirez. Han er nå museumsdirektør ved «Universitetet i Agder, Naturmuseum og botanisk hage». ZMOs akvarierom som opprinnelig ble etablert av Odd Halvorsen på midten av 1960-tallet og modernisert av undertegnede på slutten av 1980-tallet for forskning på parasitter på ferskvannsfisk basert på en bevilgning på flere millioner fra «Direktoratet for Naturforvaltning», er nå Teknisk avdelings vaskerom for arbeidstøy. Begge forskningsfasilitetene ved ZMO er nevnt i betenkningen til det utlyste professoratet.

I dagens verden er alle fysiske spor etter rundt 60 års eksperimentell forskning innen systematikk og taksonomi, biologi og økologi på endoparasitter og ektoparasitter i dyrestallen og akvariet, fjernet fra Colletts Hus og dermed Naturhistorisk museum. Og ingen nye forskere har blitt ansatt innen fagfeltet. Men ennå arbeider et par åttiårige pensjonerte parasittologer ved museet, og som husker.

Colletts Hus, sommeren 2023

Tor A. Bakke

Prof. em.

KUNNGJØRINGEN OG BETENKNINGEN TIL PROFESSORATET VED ZMO

I Institutttrådsmøtet 6. mars 1986 ble kunngjøringen til det ledige professoratet drøftet og vedtatt. Et forslag til forandring av betenkningsteksten ble levert av Tore Slagsvold som senere var søker på stillingen. Det gjaldt betenkningens s. 2, tredje avsnitt, som ble foreslått erstattet med: «Den som utnevnes må kunne dokumentere vitenskapelig kompetanse innen systematisk zoologi og zoogeografi. Det er ønskelig om søkere har arbeidet ut fra en evolusjonær tilnæringsmåte til de nevnte fagfelt. Søkere med stor faglig bredde i sin forskning, mht. problemstillinger, metodeanvendelse og dyregrupper, vil bli foretrukket. Det vil bli tatt hensyn til både den deskriptive og den kausale delen av fagfeltene».

Betenkningens s. 2, femte avsnitt, siste setning, ble foreslått av Tore Slagsvold erstattet med: «Det vil bli lagt vekt på praksis fra/innsikt i museumsfunksjoner». Slagsvolds første forslag ble nedstemt (12 mot 8 stemmer). Slagsvolds andre forslag ble vedtatt (14 mot 6 stemmer).

Eventuelle ukontroversielle forslag til utlysningen gitt av Biologisk institutt, Blindern, fikk Styret fullmakt til å innarbeide, ved tvil skulle det legges fram for rådet. Rådsmøtet fant det unødvendig å utlyse embetet i utlandet.

KUNNGJØRINGEN AV PROFESSORATET VED ZMO

«Professorat i zoologi blir ledig ved Universitetet i Oslo fra 1. januar 1988»

Professoratet hører inn under Det matematisk-naturvitenskapelige fakultet og er knyttet til Zoologisk museum, Institutt for systematikk og dyregeografi. Nærmere presisering av fagkrets og ansvarsområde, eventuelle plikter og andre forhold som det vil bli lagt vekt på ved besettelsen, er inntatt i en egen betenkning som vil kunne fås ved henvendelse til Det matematisk-naturvitenskapelige fakultet, postboks 1032 Blindern, 0315 Oslo 3. Lønn etter lønnstrinn 34, med bruttolønn kr. 254 568, hvorfra trekkes 2 % til innskudd i Statens pensjonskasse.

Professoren utnevnes med plikt til å ta del i undervisning og eksamen etter den studieordning som gjelder til enhver tid, samt til uten erstatning å finne seg i de forandringer som ved lov eller av Kongen med Stortingets samtykke måtte bli truffet med hensyn til fagkrets, pensjonsordning og aldersgrense. Ved kongelig resolusjon av 20. november 1837 er gitt bestemmelser og foreløpige prøver for dem som søker stilling som universitetslærer. Søkere må innen én måned etter søknadsfristen er ute, sende direkte til Det matematisk-naturvitenskapelige fakultets sekretariat, Universitetet i Oslo: 5 komplette sett av de vitenskapelige arbeider – trykte eller utrykte – som de ønsker at det skal bli tatt hensyn til ved bedømmelsen, en liste i 6 eksemplarer over sine arbeider, med opplysning om hvor de er offentliggjort, og 5 kopier av søknaden med eventuelle bilag.

Det er ønskelig at søkerne vedlegger en beskrivelse av sin vitenskapelige produksjon og herunder nevner de 10-15 arbeider de spesielt vil ha lagt til grunn for bedømmelsen. Vitenskapelige arbeider som er under utførelse ved fristens utløp, kan likevel leveres inn inntil 3 måneder etter søknadsfristen når søkeren har gitt melding om dette ved innleveringen av de øvrige arbeider.

Når søknadsfristen er ute, vil søkerne få tilsendt en orientering fra universitetet om innleveringen av de vitenskapelige arbeider. For øvrig vises til regler om fremgangsmåten ved besettelse av professorater og dosenturer, fastsatt av Det akademiske kollegium, jfr. Universitetsloven § 18. Søkere må på anmodning kunne legge fram helseattest. Dersom flere søkere anses å ha like kvalifikasjoner etter at både de vitenskapelige/faglige og de pedagogiske kvalifikasjoner er vurdert, vil en kvinnelig søker av universitetet bli stilt foran en mannlig søker.

Søknad stiles til Kongen og sendes sammen med ett eksemplar av listen over de vitenskapelige arbeider til Universitetet i Oslo, postboks 1072 Blindern, 0316 Oslo 3, innen 5. januar 1987.

BETENKNINGEN TIL PROFESSORATET VED ZMO

«Professorat i systematisk zoologi og zoogeografi, Universitetet i Oslo, er ledig fra 1. januar 1988»

Professoratet hører inn under Det matematisk-naturvitenskapelige fakultet og er knyttet til Zoologisk museum, institutt for systematikk og dyregeografi. Zoologisk museum har som formål å drive akademisk undervisning, forskning innen systematikk og dyregeografi, oppbygging og drift av vitenskapelige samlinger og utadrettet virksomhet. Museet er pålagt et spesielt ansvar for norsk fauna og et særlig ansvar med hensyn til de vitenskapelige samlinger, en faglig service for forskere som ønsker å nytte materiale/data fra samlingene og en opplysningsvirksomhet beregnet på publikum i sin alminnelighet. Arbeidet med samlingene binder en betydelig del av de ansattes arbeidstid. Museet har fornyet publikumsutstillingene, men en videreutvikling gjenstår. Det vitenskapelige personalet deltar i planlegging og faglig utforming på denne sektor innen gitte rammer. Museet er p.t. organisert i 7 samlingsavdelinger (3 for virveldyr og 4 for virvelløse dyr), og har dessuten en tilknyttet virksomhet basert på eksternt finansiering (d.e. Laboratorium for Ferskvannøkologi og innlandsfiske, Fly/fugl-kontoret og en Publikasjonsavtale). Det regulære vitenskapelige personalet omfatter 1 professor, 7 amanuenser (konservatorer), 1 universitetslektor og 1 vitenskapelig assistent, og det eksternt lønnete 1 amanuensis, 4 forskere, 1 konsulent og 2 vitenskapelige assistenter. Museet har videre 16 teknisk/kontor stillinger, hvorav 4 eksternt finansiert, samt 4 betjenter (utstillingsvakter). Felles med de øvrige museer på Tøyen har museet også 1 instituttsekretær, 1 fotograf, 2 tegnere og 1 snekker. Til felles bruk for personalets virksomhet har museet en dyrestall, et akvarierom og et fotorom med optisk- og fototeknisk utstyr inkludert røntgen. Et felles EDB-anlegg (ND-100 Compact) for Tøyen-museene er plassert på Zoologisk museum. Anlegget har direkte terminal-tilknytning til Universitetets Vax og DEC-10 maskiner på Blindern. Museet disponerer en egen bil- og småbåtpark. Dessuten har museets forskere adgang til å benytte de biologiske fellesavdelingene og forskningsfartøyene ved Universitetet i Oslo. Professoratet er ikke tilknyttet en spesiell avdeling, men den som utnevnes skal være initierende for museets videre forskning og andre faglige oppgaver innen museets arbeidsområder. Fakultetets undervisning er knyttet til gradene cand.mag., cand.scient. og dr.scient. Museets undervisning gis dels som emner og dels som forskerveiledning innen rammer som er gitt til gradene cand.mag., siv. ing., cand.scient. og dr.scient. Museet har p.t. ansvaret for 4 påbygnings-kurs, i.e. dyregeografi (BZ 212), parasittologi (BZ 273), zoologisk systematikk (BZ 311) og økologiske seminarer: Parasittologi (BZ 373). Dessuten gir deler av personalet undervisning i en del andre kurs. Vårsemesteret 1986 hadde museet også opptatt 2 dr.scient.-studenter og 7 cand.scient.-studenter. Den som utnevnes, må dokumentere vitenskapelige kvalifikasjoner i systematisk zoologi og zoogeografi. Det legges ikke vekt på noen spesiell dyregruppe, og søkere med stor faglig bredde i sin forskning vil bli foretrukket. Søkere må ha arbeidet ut fra en systematisk, zoogeografisk og evolusjonær målsetning på ett eller flere områder innen fagfeltene. Dette gjelder både med hensyn til problemstillinger, metodeanvendelse og dyregrupper. Det vil bli tatt hensyn til både den deskriptive og den kausale delen av fagfeltene. Den som utnevnes, må kunne gi undervisning på alle trinn innenfor de til enhver tid gjeldende studieordninger. Den som utnevnes, vil bli pålagt å gi hovedfags- og forskerveiledning innen sitt spesialfelt, og vil dessuten kunne pålegges annen undervisning og eksamen, samt administrative oppgaver etter bestemmelse av instituttet eller fakultetet. I henhold til gjeldende regler vil det ved vurderingen av søkerne bli tatt hensyn til vitenskapelig/faglige og pedagogiske kvalifikasjoner og eventuelt kvalifiserende virksomhet av annen art. Det vil bli lagt vekt på praksis fra/innsikt i museums funksjoner. Dersom flere søkere anses å ha like kvalifikasjoner etter at både de vitenskapelige/faglige og de pedagogiske kvalifikasjoner har vært vurdert, vil en kvinnelig søker av universitetet bli stilt foran en mannlige søker, jfr. reglens § 6.

**TI PERSONER SØKTE PÅ PROFESSORATET, HVORAV FIRE VED ZMO
(Én annen ved ZMO valgte å søke personlig opprykk til professor)**

UNIVERSITETET I OSLO alid

FRA
UNIVERSITETSDIREKTØREN

OSLO, 13 januar 1987
Univ. jar. A 3005/86 /RJ
Brev oppgitt ved korresp.

DET MATEMATISK-NATURVITENSKAPELIGE FAKULTET

MATEMAT.-NAT. FAKULTET
UNIVERSITETET I OSLO
JNR: 000417 | 14.1.87
ARKIVNR:

PROFESSORAT I ZOOLOGI (etter Rolf Vik)

Til ovennevnte professorat hadde det ved søknadsfristens utløp meldt seg 10 søkere. Søkerne er:

Bakke, Tor Andreas, førsteamanuensis dr. philos.
Brittain, John Edward, forsker dr. philos.
Halvorsen, Odd, professor dr. philos.
Holthe, Torleif, førsteamanuensis dr. philos.
Leinaas, Hans Petter, forsker dr. philos.
Lillehammer, Albert, førstekonservator dr. philos.
Slagsvold, Tore, førsteamanuensis dr. philos.
Solem, John O., førstekonservator dr. philos.
Sæther, Bernt-Erik, forsker dr. philos.
Vader, Wim, førstekonservator.

./.. Søknadene sendes vedlagt til behandling.

Olav M. Tørvik
Olav M. Tørvik

ZOOLOGISK MUSEUM
J. NR. 0487-20/
A:

Kari Høgevoid
Kari Høgevoid

Videresendes Zoologisk museum i det fakultetet ber om forslag til sakkyndige - forslaget nå begrunnes.

DET MATEMATISK-NATURVITENSKAPELIGE FAKULTET, 16.1. 1987

Egil Spang
Egil Spang
Fakultetssekretær

Anfrid Valle Sredsdal
Anfrid Valle Sredsdal

POSTBOKS 1072 BLINDERN, 0316 OSLO 3, TLF. (02) 45 50 50

U-1.18/001.00 1987-02-20

**DE SAKKYNDIGE FOR VURDERING AV DE INNSENDTE SØKNADER
ZMOs instituttstrådmøte 8. mai 1987 valgte fire sakkyndige til innstillingskomiteen
for professoratet**

Styret behandlet komité sammensetningen 6. og 25. februar 1987 på grunnlag av brev fra rektor av 1. oktober 1986 og dekanus av 12. februar 1987, og vedtok å fremme to forslag til komité: (1) Professor S.A. Bengtson, Lund, professor M.E. Christiansen, ZMO, og professor P.S. Brink, Lund; og (2) Professor S.A. Bengtson, Lund, professor M.E. Christiansen, ZMO, og professor R.B. Clarke, Newcastle. Følgende personer var opprinnelig foreslått som mulige til komitéen: Bengtson, Brinck, Clarke, Dr. D.I. Gibson (parasittolog), professor A. Johnels, professor C. Kennedy (parasittolog), professor B. Muus, og professor O.A. Sæther. Samme dag, den 25. februar 1987, ble så Biologisk institutt, Blindern, anmodet om kommentarer ev. andre forslag til sakkyndig komité i forbindelse med professoratet etter Rolf Vik. Biologisk institutt anså dette som en spesiell sak fordi professoratet omfattet både biologi som fag og skulle også dekke de museale funksjoner. Komitéen som da ble foreslått i brev av 16. mars 1987, var: Professor S.A. Bengtson, Lund, professor P. Brink, Lund, professor Marit E. Christiansen, ZMO, og professor R.B. Clark, Newcastle.

Et nytt forslag til komitésammensetning ble deretter vedtatt i Institutttrådsrådet 30. mars 1987 etter at tre forslag på sammensetning av bedømmelseskomitéen forelå: to forslag fra Styret ved ZMO, og ett fra Biologisk institutt, Blindern. Først ble det vedtatt (10 mot 4 stemmer) at komitéen skulle ha fire medlemmer. I rådets forslag ble følgende medlemmer enstemmig valgt: Professor S.-A. Bengtson, Universitetet i Lund, professor P. Brinck, Universitetet i Lund, Sverige, professor M.E. Christiansen, Universitetet i Oslo, ZMO, professor R.B. Clark, Newcastle upon Dyne, UK.

I neste Institutttrådsråd 8. mai 1987 foreslo bestyrer at komitéen skulle reduseres til tre medlemmer, men rådet vedtok å opprettholde en komité på 4 medlemmer. Men etter forslag fra professor Rolf Vik, ble professor og parasittolog, Bo-Jungar Wikgren, Universitetet i Åbo, Finland, valgt som medlem i bedømmelseskomitéen. Det endelige forslag til sakkyndigkomité fra ZMOs Instituttråd ble da: Bengtson, Christiansen, Clarke, og Wikgren.

Sammensetningen av den endelige komitéen ble imidlertid som bestemt av Fakultetsrådet, dvs. det forslag Biologisk institutt opprinnelig kom med, og i henhold til ZMOs Instituttrådsforslag av 30. mars 1987: Professor S.-A. Bengtson, professor P. Brinck, professor M.A. Christiansen, professor R. B. Clarke.

INSTITUTTRÅDETS MEDLEMMER VED ZMO

Konstituerende rådsmøte 25. november 1987 valgte følgende personer til ZMOs nye instituttråd (funksjonstid 2 år, studentene 1 år)

Gruppe 1 (alt fast vitenskapelig personale; 12 personer): Karin Andersen, Tor A. Bakke, Åge Brabrand, John Brittain, Marit E. Christiansen (visebestyrer), Albert Lillehammer, Jørgen Pedersen, Per Pethon (bestyrer), Jan E. Raastad, Svein Saltveit, Tore Slagsvold, Rolf Vik

Gruppe 2 (åremålsansatt vitenskapelig personale; 3 personer + vara): Jan Lifjeld, Tor A. Mo, Inger Winsnes

Gruppe 3 (administrativt kontor og teknisk personale; 3 personer + vara): Grethe Garfjeld, Anne Schjønhaug, Karsten Sund

Gruppe 4 (studentene; 2 personer + vara): Ingebjørn Bredeli, Inger K. Jensen

INSTITUTTSTYRETS MEDLEMMER VED ZMO

Konstituerende rådsmøte 25. november 1987 valgte følgende personer til ZMOs nye instituttstyre (funksjonstid 2 år, studentene 1 år)

Gruppe 1: Bestyrer Per Pethon, Visebestyrer Marit E. Christiansen, Tor A. Bakke (vara: Karin Andersen)

Gruppe 2: Tor A. Mo (vara: Per-Göran Bentz)

Gruppe 3: Karsten Sund (vara: Knut Semb)

Gruppe 4: Ingebjørn Bredeli (vara: Inger K. Jensen)

DE SAKKYNDIGE FOR VURDERING AV SØKNADEN OM PROFESSORKOMPETANSE

Institutttrådsrådet 21. desember 1987 utnevnte tre sakkyndige til vurdering av Karin Andersens søknad om personlig opprykk til professor

Vedtatt i Institutttrådsrådet 21. desember 1987: Rådet vedtok å sende inn forslag på omgjøring fra førsteamanuensis til professor for Karin Andersen. Rådet sluttet seg til bestyrers forslag til vurderingsgrunnlag og at det burde være mest mulig likt siste professorutlysning. Bestyrers forslag til bedømmelseskomité på tre personer ble enstemmig vedtatt:

1. Professor Mary L.H. Pritchard, University of Nebraska
2. Professor S.-A. Bengtsson, University of Lund
3. Professor M. E. Christiansen, University of Oslo

BEDØMMELSESKOMITEENS INNSTILLING TIL PROFESSORATET

Bedømmelseskomiteen avleverte sin innstilling desember 1987, med resultat:

Kun tre (*Halvorsen, Odd (f. 1939), Lillehammer, Albert (f. 1930), Slagsvold, Tore (f. 1947)*) av de 10 søkerne ble funnet kvalifiserte til det utlyste professorat. De som ble funnet ikke-kvalifisert var: *Bakke, Tor Andreas (f. 1943), Brittain, John Edward (f. 1946), Holthe, Torleif (f. 1946), Leinaas, Hans Petter (f. 1948), Solem, John O. (f. 1938), Saether, Bernt Erik (f. 1955) og Vader, Willem J.M. (f. 1937)*. De sju søkere som ble funnet ikke-kvalifiserte, er utelatt fra komiteens innstilling vist i avskrift under:

*Faculty of Mathematics and Science
University of Oslo
Oslo
Norway*

Open Chair in Zoology (Zoologisk Museum)

Hereby the committee, appointed by the Faculty to evaluate the applicants for the Open Chair, submits its final report. As a guidance to our work we have followed the rules laid down by the Faculty concerning the nomination of Professors and Dosents, and the announcement (betenkning) of the vacant position (Univ.jnr. A 3005/86). According to the latter the Professor to be appointed must have conducted research within one or several fields of zoology, defined as systematics and zoogeography. The announcement does not state any preference with regard to group of organisms but emphasises that applicants with broad scientific qualifications (taxonomically and methodologically) will be at an advantage. In addition to systematics and zoogeography an evolutionary approach is required. In accordance with the rules also qualifications other than published scientific papers will be given some weight (e.g. other scientific activities, teaching in a broad sense, and experiences of museum work).

Below follows a presentation of the 10 applicants in alphabetical order. For each applicant the presentation ends with a conclusion and a statement as to whether he is considered qualified for the position in question or not. In the final chapter the best qualified condidates are further discussed and compared, and the final ranking is presented.

Halvorsen, Odd (born 1939)

Dr. Halvorsen received his university degrees at the University of Oslo (cand.real. 1965, and dr.philos. 1970). In 1964-65 he was vit.ass. at Zoologisk Laboratorium (UiO) and thereafter (1966-70) he held a university scholarship (universitetsstipendiat) at Zoologisk Museum in Oslo. In 1971 he was konsulent at Hovedkomiteen for Forskning for 9 months and deputy konservator at the department of ornithology, Zoologisk Museum (UiO), for 3 months. In 1972 he held a scholarship at NAVE. Since 1973 he is Full Professor (Ecology/Zoology) at the University of Tromsø.

Halvorsen has an extensive and wide experience of teaching at all university levels, covering a wide range of fields within zoology: systematics, taxonomy, biogeography, comparative anatomy, and ecology. As head of a department he has also been responsible for the organization of teaching (often from scratch), and the administration of it. On a number of occasions Halvorsen has acted as external examiner in Norway and abroad.

With regard to activities other than published scientific papers that are relevant to research and the open position here at issue, Halvorsen has attained and documented very strong qualifications. He has served on many national (and international) committees and is an influential figure on the Norwegian biological scene. At the University of Tromsø he has held a number of positions and played a significant role in developing this fairly new university. For instance he has been prorektor (1983-85), member of Universitetstinget and Universitetsstyrelsen, head of Institutt for Biologi og Geologi, and a member (and chairman) of many committees. On a national basis he has for many years served on the research council (NAVE): as a member (1976-81), chairman of Planutvalget and Biologi-

gruppa, Økoforsk/Vassdragsforsk (i.e. applied ecology), and as a member (often chairman) of a number of committees, e.g. concerning the status of taxonomy in Norway and the needs for computer facilities in biological research. He is also engaged in NTNF and its programme on environmental control (MVU), Det Norske Videnskapsakademi (especially Nansenfondet), IUBS (1981-84), the MAB programme (UNESCO), and his expertise has frequently been called upon by authorities (Miljøverndepartementet and Landbruksdepartementet) and other organizations (Norsk Polarinstitutt, Direktoratet for naturforvaltning etc). Among international commitments, he is a member of the International Commission on Zoological Nomenclature (1978) based in London, and he has on many occasions participated in (and also arranged) international conferences/seminars on parasitology, often as an invited lecturer and chairman. Halvorsen has been visiting professor and invited lecturer to several universities in Great Britain. As an important part of his role as a university teacher and research organizer and leader, Halvorsen has been engaged in questions concerning scientific publishing (editor and/or on editorial boards: *Holarctic Ecology* (1978-), *Proceeding of the Scandinavian Society of Parasitology* (1968-76), *Norwegian Journal of Zoology* (1973-76), *Fauna* (1971-78, 1985-), and *Naturen* (1973-)).

Halvorsen is mainly a parasitologist. His research, however, does not so much concern the individual parasite but focuses on the relationship parasite-host-environment. His scientific output includes some studies of non-parasitic organisms (vertebrates and invertebrates), but the bulk of his work deals with parasitism in one way or another. His early papers form part of the series 'Studies on the helminth fauna of Norway', initiated at Zoologisk Museum in Oslo, and of great importance to the development of modern parasitological research in the Nordic countries. These papers conformed to the taxonomic *Diphyllobothrium* studies that were being carried out at various other research centres, but they were given a broader basis, where the structures of the pleurocercoids, distribution, and host relationships were analyzed resulting in a firm basis for the separation of the species. The results were supported by experimental studies. In later papers the niche parameters were analyzed and discussed; e.g. the demographic consequences of *Diphyllobothrium* invasions on char populations were analyzed. These papers were important in that they brought order into some of the systematic confusion that previously existed, and also because they were of importance to the understanding of epidemiology.

Platyhelminth parasites on present day holocephalan species have attracted considerable interest. The genus *Gyrocotyle* occurs on *Chimaera* and the highly variable species is being investigated in Norwegian waters. In two comprehensive overviews Halvorsen (and coworkers) presents a penetrating analysis (based on morphology) of reproduction, population biology, systematics, and phylogeny; including the origin and evolution of these parasites. The difficulties in obtaining samples from *Chimaera* made him embark on a study of the occurrence of *Abothrium* on *Gadus*. Also in this case there seems to be a mechanism which influences the dynamics of the parasite and regulates its numbers.

In recent years Halvorsen (and coworkers) have turned to another group of parasites, nematodes of the genus *Elaphostrongylus*, that infest, for instance, reindeer but also other cervids. The parasite affects the nervous system and is responsible for pathological and sometimes lethal effects; the intermediate host of the parasite is terrestrial molluscs. In a series of papers the systematics of the parasite is supplemented and extended by experimental studies of the invasion and development of the parasite in a number of intermediate host species. It is shown that the susceptibility varies with species, which in turn affects the prevalence and dispersal of the parasite. The experiments suggest that the reindeer, red deer, and mouse probably harbour different species of *Elaphostrongylus*. The invasions of the parasite seem to be governed by climate (temperature and humidity) and the seasonal variation in larval production seems to be regulated through antibodies contained in the serum of the host. A highly interesting paper of importance to parasitology and of great general significance to population ecology, deals with the effects of the parasite on the social status of individual reindeer. The degree of

infestation influences the social status of a reindeer in the herd so that it may lose its dominance. Thereby the parasite is shown to have a selective effect on the host.

In addition to these long term studies described above, Halvorsen has published a number of papers on subsidiary topics: e.g. on the relation between parasites and hosts in extreme environments (in connection with reindeer studies), parasites on grouse, the fish fauna of Glomma, studies on Diplozoon species etc. As always Halvorsen treats the parasite and the host on equal terms so to speak; i.e. stressing the interdependence of the organisms and their relations to the environment. This approach makes his taxonomically rather narrow field much more interesting to the non parasitologist, and of general interest and importance to other zoologists.

Professor Halvorsen's qualifications as a researcher and research leader/administrator are impressive. His scientific output, comprising at least three major projects, is characterized by the use of adequate techniques (including experiments), penetrating and careful analyses, and well written reports. He covers a wide range of topics (systematics, phylogeny, biogeography, evolution, population ecology etc) and despite his ever increasing commitments as a Full Professor at a Nordic university, he has maintained a high level of output of scientific papers. Furthermore, it is interesting to note that some of his most significant contributions (the reindeer studies) are to be found among his most recent publications. Halvorsen's research clearly falls within the framework delineated for the open position. In addition to his purely scientific achievements (i.e. published papers), Halvorsen is also a very qualified and experienced university teacher, administrator, and organizer of research at departmental, university, national, and international levels. This makes him a strong candidate for the open position.

Lillehammer, Albert (born 1930)

Dr Lillehammer did not begin his academic career until relatively late (age 26) and received his degrees at the University of Oslo (cand.real. 1964, dr.philos. 1975). In 1963-65 he worked as vit.ass. at the entomological collections of Zoologisk Museum in Oslo, and since 1965 he is 1. konservator and head of the same collections. Lillehammer is an experienced university teacher who has for a long run of years been giving lectures and courses in systematics of freshwater insects and freshwater animal ecology. He has supervised a number of advanced students, and on several occasions acted as an external examiner in Norway and abroad. His teaching experiences also include lecturing for two semesters during the sabbatical leaves of professors Arne Semb Johansson (1972) and Jan Økland (1981).

Lillehammer has been entrusted with a number of departmental and faculty commissions. For a number of years he was the Deputy Director of Zoologisk Museum and for some periods the Director. During his time as head of the department of entomology the activities at Zoologisk Museum has gone through marked changes: The basic museum activities were integrated with modern field and experimental research and Lillehammer developed his research on running water biology, often as parts of large projects. He was, for instance, much involved in the IBP project at Øvre Heimdalsvatn, the studies of Suldalslågen (still in progress), and Terskelprosjektet (1974-84). He has served on many national and international boards and committees within his particular field of expertise (e.g. Biotopjusterings- and Havbeiteprosjektet; both still in progress) and participated in international seminars and conferences (he was on the organizing committee of The Second International Symposium on Stream Regulation, Oslo 1982). In short he has a very broad and long experience of research and administration associated with museum work, and external activities related to it.

Lillehammer is a freshwater zoologist. He early became interested in insects in running waters and his main field of research was to become stoneflies (Plecoptera). A major part of his published work deals with the taxonomy, biogeography, and ecology of Plecoptera. An intensive period of fieldwork (starting in 1965) formed basis for his doctoral thesis, which was published as a series of five papers

(1974-76) and which contains a wealth of information on Norwegian Plecoptera. Field and laboratory data were analysed on the basis of morphological structures and traits, habitat and geographical distributions, and ecological variables such as temperature and substrate. It is a solid piece of work and a carefully produced thesis. A major theme of the study was the observed pronounced morphological and ecological variation within species and between habitats. At that time, this was a much neglected aspect and later on Lillehammer (and has purposefully pursued this, line of research, an experimental approach. In a series of papers the temperature dependence of egg development, nymphal growth, fecundity, and their variation is analysed and discussed for several species. This gives a comprehensive picture of the flexibility of life cycles and a stimulating insight into questions concerning habitat choice and geographical distribution. A good example of these experimental studies of general interest is the paper dealing with the eggs of *Diura*, *Arcynopteryx*, and *Dinocras*, where the effects of different temperature regimes on life cycles and population dynamics are demonstrated. Several papers deal with the morphology of the individual stages in the life cycles (eggs, nymphs, and imagines) in the context of taxonomy and as a background for evolutionary considerations. An interesting analysis deals with the intraspecific variation in *Leuctra hipposus*, a polymorphic species (or superspecies) with wide geographic distribution and pronounced morphological variation. In a recent overview Lillehammer (together with Brittain, Saltveit and Nielsen) discusses the previous findings in relation to geographical distribution and environmental variation: all put into an evolutionary perspective.

In the series *Fauna Entomologica Scandinavica* Lillehammer's contribution (Vol. 21: Plecoptera) is about to be published. Usually the volumes of this series are restricted in their contents and although very useful, often mainly based on other authors' data and research. The Plecoptera volume compares very favorably and the importance and quality of Lillehammer's (and his collaborators') research is apparent.

Parallel to the stonefly studies, Lillehammer has produced a number of papers on other subjects: e.g. on the faunal composition and ecology of benthic organisms in various freshwater habitats; taxonomy of Trichoptera, and fish biology. These accounts are mostly of local interest, except in one respect: they frequently refer to streams and rivers that have been, or are about to be, regulated and exploited. Lillehammer has for many years taken a keen interest in the effects of human perturbations on running water ecosystems, which has resulted in several useful contributions, including reviews. His scientific interest for regulated streams is commendable from a management point of view. He has also published a number of small books and popular accounts.

Lillehammer is a very experienced, skilled, and well informed freshwater zoologist (entomologist and ecologist). His main expertise lies with the taxonomically rather narrow field of Plecoptera. However, the stoneflies have been used for a very thorough and varied analysis that covers taxonomy and systematics, ecology, zoogeography, and evolutionary aspects. Thus, Lillehammer's research falls well within the description given in the announcement of the open position. Lillehammer's exploitation of the stoneflies as a research subject has shown a distinct line of progression. It testifies to the qualities of Lillehammer as a solid researcher, ardent worker and organizer of research; his recently developed collaboration with other specialists has been most successful. In addition to his strong scientific merits, Lillehammer also has great experience of museum activities, and he is a leading figure in the firmly established Oslo school of freshwater insect biology. We consider Lillehammer qualified for the open position.

Slagsvold, Tore (born 1947)

Dr Slagsvold received his first university degrees at the University of Oslo (cand.real. 1972) and his dr. philos. at the University of Trondheim (1978). For several years (1972-78) he worked as vit.ass. at Zoologisk institutt (Trondheim); except for one year (1976) when he was museumsaspirant at the

Department of zoology, DKNVS Museet, Trondheim. Between 1978 and 1983 he held a position as I. Amanuensis at DKNVS Museet, and since 1984 Slagsvold is I. konservator at Zoologisk Museum, University of Oslo. Slagsvold's teaching experiences (lectures and demonstrations) include both first and second degree levels in zoology (animal ecology and systematics). On two occasions he has acted as external examiner (fakultetsopponent) in connection with doctoral dissertations (in Lund and Tromsø). Slagsvold has supervised advanced students in Trondheim and Oslo.

Over the years Slagsvold has been a board member of several Norwegian scientific societies and editorial committees, and he has frequently been consulted as a referee by research councils, international scientific journals, and national investigations. He has been an invited lecturer to international meetings. In 1983 he was nominated for a professorship in ecology, University of Bergen.

*Slagsvold's research is almost entirely confined to avian ecology. However, it covers a wide range of topics and frequently touches the boundaries of, and merges into, related disciplines such as systematics and genetics. In his early papers, Slagsvold was much concerned with methodical problems related to ornithological census takings. These studies are characterized by large quantities of field data and thorough analyses. They laid the foundation for his doctoral dissertation entitled "Breeding events of birds in relation to spring temperature and environmental phenology" in which he analysed and discussed the retardation of spring phenology along a latitudinal (and partly also altitudinal) gradient through Norway. This weighty contribution (published as a series of papers) is based on an impressive amount of data and extensive and thorough statistical and computer analyses. It extends well beyond the realm of pure ornithology and includes analyses of the development of vegetation (chiefly birch) and invertebrate life (Opiliones). The phenology is discussed in the context of population dynamics in tits (*Parus* species) and interspecific competition.*

In order of chronology, Slagsvold then turned to crows and fieldfares. In a series of papers he makes intra- and interpopulation comparisons of the morphology of the hooded crow. Again he assembled masses of field data, carried out field experiments, and also made extensive use of museum collections. The crow studies included analyses of population dynamics, sex and age related differences in morphology, behavioral differences, reproductive (parental) efforts and investment, methods of assessing body conditions, representativity of museum collections, and management of crow populations. Both the crow studies and the more or less contemporary studies of the fieldfare led Slagsvold to develop and extend his interest for theoretical and evolutionary thinking. His papers on the fieldfare are highly interesting, especially those which discuss the role of the fieldfare and its importance to other species of the bird community.

Although most of Slagsvold's work rests on a sound theoretical basis, and reveals a broad and deep knowledge of the theoretical ecology, he is not primarily a theoretician. However, his publication record contains several theoretical contributions; e.g. the evolution of clutch size and asynchronous hatching in birds. These papers established Slagsvold's position in the front line of research, a position he maintains.

In recent years he (and coworkers) has engaged in experimental field work on the sociobiology of the pied flycatcher. In well designed and laborious experiments Slagsvold and his research students elucidate topics such as sexual selection, territoriality, and mating strategy in general. Although the pied flycatcher has been intensively studied over the past few years by several groups of workers, Slagsvold is making a most significant contribution to the debate.

His interest for the evolutionary history of mating systems in birds has also led him to indulge in the significance of morphological traits, and especially the geographic (and intrapopulation) variation in the plumage colour of male pied flycatcher. In another co-authored paper, he also shows that the colour (i.e. the amount of yellow and green) of the great tit depends on the carotenoids in the food eaten by the birds. Obviously these latter findings, dealing with colour variation over broad geographical ranges, have important implications for future studies on avian taxonomy, as is also

pointed out by the authors. Slagsvold is a first rank and innovative researcher, who has made himself an international name in the highly competitive field of animal ecology. Taxonomically his research is narrow (almost exclusively birds), but with regard to topics covered, his publication record is very broad. His papers are consistently of a very high quality and mostly published in recognized international journals. Slagsvold successfully combines extensive and laborious data collecting and field experiments with a skilful statistical treatment and a deep knowledge and understanding of current theoretical framework.

Slagsvold's main scientific contributions may not be directed at the centre of field indicated by the announcement for the open position. However, his work on the morphology of birds and the studies of colour variation in tits and flycatchers are of great importance and relevance to taxonomy and biogeography. Slagsvold also has several years of experience of working in museum collections and of teaching at university levels. Most of all, Slagsvold is an outstanding scientist with a capacity and ability to initiate research in new fields. We consider Slagsvold qualified for the open position.

Conclusion

As shown in the above presentation of the applicants they all have, in one respect or another and to varying degrees, made valuable contributions to fields of zoology that are relevant to the tasks to be accomplished by the holder of the Open Chair. Considering the requirements outlined and stated in the announcement (betenkning), and based on scope of research (including diversity), quality and quantity of published scientific papers experience of museum work, administrative qualifications relating to scientific work (e.g. initiating an directing research, national and international commissions etc), and additional activities (e.g. editorial experience) we consider three of the candidates to be fully qualified for the open position, viz. (in alphabetic order) Halvorsen, Lillehammer, and Slagsvold. The other applicants have either not yet documented the necessary quality and/or quantity with regard to their publications, or have restricted themselves to relatively narrow fields of research (e.g. few taxa and/or topics), or fields that only marginally fit the announcement.

Two of the nominees form a top duo: Odd Halvorsen, who has been a Full Professor (ecology and zoology) at the University of Tromsø since 1973 and Tore Slagsvold, who has an excellent publication record. The gap between these two and Albert Lillehammer is quite clear and in our views undisputable. Although Lillehammer is an experienced museum worker, the quality of his scientific output cannot match that of the two others. Lillehammer's expertise is effectively restricted to one group of organisms and the diversity of topics addressed is limited. In contrast, the scientific work of the two others is more innovative and shows a higher degree of generality.

A comparison between Halvorsen's and Slagsvold's overall qualifications reveals marked differences with regard to different kinds of qualifications. Slagsvold is a first rank ecologist who combines extensive fieldwork with well-designed field experiments and skillful analyses. He has produced a series of papers that have caught the attention of a large international audience. His research is taxonomically restricted to birds, but he covers a wide range of topics, and his analyses usually penetrate at depth. Slagsvold is familiar with current theories and he has contributed to the development of general ecological theory. Undoubtedly Slagsvold would make a most stimulating and useful member of any research unit within zoology (and, of course ecology), and his publication record ranks higher than that of Halvorsen. On the other hand, Halvorsen as over a long run of years, and at a rate that does not seem to level off yet, produced a steady output of solid scientific papers. Halvorsen's production also contains significant taxonomic and systematic contributions. It is most interesting to note that some of Halvorsen's most recent papers are also those of the highest quality and of considerable general interest. Moreover, Halvorsen is superior to Slagsvold when it comes to the other qualifications that are highly relevant to the Open Chair. For years Halvorsen has been

initiating, organizing, and directing research within his own department and its different groups and teams of researchers. At the same time Halvorsen has played a central role in the general development of biological research (zoology and ecology in particular) in Norway and Scandinavia. Thus, despite having allocated much time to activities beneficial to the scientific community, Halvorsen has maintained his own research at a high level. In our views Halvorsen's subsidiary qualifications more than close the gap to Slagsvold and gives Halvorsen the edge. Besides, Halvorsen is superior to Slagsvold in terms of teaching experience.

We have unanimously decided on the following ranking:

- 1. Odd Halvorsen*
- 2. Tore Slagsvold*
- 3. Albert Lillehammer*

Lund, Oslo, and Newcastle upon Tyne in December 1987

Professor A.-A. Bengtson, Professor P. Brinck, Professor M.A. Christiansen, Professor R. B. Clark

INSTITUTTRÅDSMØTETS INNSTILLING

I instituttrådsrådet 19. februar 1988 ble det fremlagt et nytt forslag som brøt med innstillingskomiteens rangering av de tre kandidatene, og som ble vedtatt

Tilstede på instituttrådsrådet var:

Gruppe 1: Andersen, Brabrand, Christiansen (visebestyrer og komitémedlem), Lillehammer, Pedersen, Pethon (bestyrer), Raastad, Slagsvold

Gruppe 2: Bentz, Lifjeld, Winsnes

Gruppe 3: Garfjeld, Semb, Sund

Gruppe 4: Bredeli, Jensen.

Bakke var sykemeldt, Lillehammer og Slagsvold forlot møtet under behandling av professoratet. Bestyrer la fram komitéens innstilling og ba rådet ta stilling til innstillingsdokumentet i relasjon til utlysning/betenkning og komitéens rangering av de innstilte kandidater. Rådet sa seg enige i komitéens innstilling om søkerne fra og med innstilte nr. 4. (Dette protesterte jeg senere på (24. februar) til sekretæren Morten Kvisvik, da rådet ikke skal ta stilling til kompetanse eller ikke. Referatet ble følgelig revidert til å omhandle kun de tre innstilte.)

Rådet foretok en avstemning om rekkefølgen på de tre prioriterte fra innstillings-komitéen. To forslag ble fremsatt. Alternativ a: opprettholde bedømmelseskomiteens forslag; Alternativ b: endre rangeringen i henhold til et nytt forslag fremlagt i rådet med rekkefølgen: 1. Slagsvold, 2. Halvorsen, 3. Lillehammer.

Det ble skriftlig avstemning. Resultatet ble alternativ b (9 for, 5 stemmer mot). Det medførte at bedømmelseskomiteens rangering av de tre kompetente kandidatene til professoratet, ble ut fra valgresultatet i ZMOs instituttråd, endret til: 1. Slagsvold, 2. Halvorsen, 3. Lillehammer.

DEN VIDERE UTVIKLING I ANSETTELSESPROSESSEN ER SOM BESKREVET I MINE DAGBOK-NOTATER FRA VÅREN 1988 (avskrift)

Mandag 4. Januar, +2°C

Alt er klart for et produktivt 1988, godt å komme i gang. Jeg har mange prosjekter i tankene.

Onsdag 6. januar, +1°C

Klokka 1300 kommer Kari Krog inn. Overrekker en brun konvolutt og vil prate om noe annet. Jeg åpner og ser at det er innstillingen til professoratet. Endelig. Og Herregud, Kari, nå kan du gå. Men hun står der og er opptatt av andre ting. Jeg leser: ikke funnet kompetent til den oppgitte posisjonen.

Herregud, bare tre av 10 søkere ble godkjent. Den Marit, den Marit. Kari skjønner at det er noe spesielt, spør ikke, men går. Jeg holder kjeft; omsorgen får jeg klare selv. Så da har altså Marit klart å underkjenne syv personer deres kompetanse i zoologisk systematikk. Det er drøyt, og det med hennes eget utgangspunkt med nylig opprykk til professor (kvotert pga. kjønn?). Men hun er kanskje overkjørt av de andre økologene og evolusjonistene i komitéen som er dyktigere på mange måter – og menn. Jeg leser om meg selv. Starten har setninger som klart viser at kartet er tegnet, her skal terrenget tilpasses. Det negative trekkes fram. Det positive ikke, bortsett fra selvfølgeligheter. Feil er det også i starten, som riktignok rettes opp senere, men forandres ikke. Har de lest på lekser? I hvert fall ikke mine publikasjoner. Det er klart. Teksten er også tendensiøs. Dette var nedslående. Jeg leser hele innstillingen og den økologiske vinklingen er overveldende. Politisk? Jeg må snakke med Lillehammer som er funnet kompetent, men etter Odd Halvorsen og Tore Slagsvold. Det må ha gått inn på ham kjenner jeg ham rett. Som jeg gjør. Han strener forbi på biblioteket, ser meg ikke, er rød i ansiktet. Så har han lest det, han og. Setter meg på tidsskriftrommet senere. Der dukker han ikke opp, jeg rusler inn til hans kontor. Jeg nevner mine ankepunkter og merker under min samtale med meg selv, min egen harme. Han er enig, men hans problemer er ikke de samme på en måte. Så kommer Karin Andersen. Jeg forteller på forespørsel at innstillingen er mottatt for to timer siden. Hun sjokkeres over at jeg ikke har fått kompetansen (som er ekte!). Hennes problemstilling blir verre, men klar. Hennes egen søknad om personlig professorat skal bedømmes av Marit Christiansen, Göran Bengtson og Mary H. Pritchard, dvs. to kvinner i komitéen og med Marit som også bedømte meg. Hun må derfor påpeke sin dominans over meg i faget og legge seg faglig på økologi/evolusjonssiden. Med Viks hjelp går det kanskje. Jeg drar tidlig hjem. Sier ikke noe til min kjære mor, og lar dessverre min irritasjon gå ut over henne. Dypt urettferdig. Men klarer ikke å meddele dette nederlaget. Og Per Pethon som ba meg søke! Dette forklarer hans surmuling på lunsjen i dag. Når Per Pethon er sur, så er han sur! Særlig over at Odd Halvorsen er satt som ener skulle jeg tro. Albert Lillehammer og Per Pethon må ha reagert kraftig på det. Selv om Odd uten tvil er den faglig dyktigste. Men hva ned systematikk, dags dato? Vil de bruke meg til sin fordel. Dette blir et ordentlig mess, og min stilling vanskelig. Odd Halvorsen har fått professoratet pga. hans uomtvistelige faglige dyktighet i økologi og populasjonsdynamikk fra spesielt et par artikler med tre forfattere. Aldri har han vel samlet inn et mer verdifullt materiale. Legger meg tidlig og sover dårlig. Fikk telefon fra Åge Brabrand: Drammenselva. De har kjørt fem stasjoner i flere månedene og samlet 0+ laks. Markert dødsfall-nedgang. Gyro? Kan de påvise den på laksen de har igjen? Jeg støtter en fauna artikkel. Per Pethon har ikke nevnt noe om dette enda han sitter i en komité som skal drøfte forskningen i Drammenselva! LFI gjør registreringer uten at han tar et samarbeid. Lars Petter ringte, jeg hadde ringt fredag og nevnt dette for ham. Han ønsker egen forskningsstasjon angående Drammenselvforskningen. Jeg foreslo også å inkludere Åge. Han skulle tenke på dette! Åge er en fin fyr, men med sine problemer. Vi har samme nerve i våre samtaler. Tror han føler det han og. Under samtalen med Åge renner jeg over og snakker om mine frustrasjoner angående professoratet. Han skjønner. Torsdag nevnte jeg dette for Per Pethon, han skulle i et møte om Drammenselva i Hokksund. Han er tydeligvis ikke interessert i LFI i dette. Kritiserer dem, stasjonsvalget og antyder lokal interesse og konflikt. Føler at jeg må orientere Åge om situasjonen. Fredag nevner Pethon ingenting om utgangen på møtet, selv på oppfordring på lunsjen. Den Pethon, den Pethon. Lars Petter Hansen i telefonen på fredag orienterer meg om gruppen som ønskes nedsatt.

Torsdag 7. januar, +3°C

Tore Slagsvold er ikke å se, men møte i forskningsgruppa på tirsdag. Der er også Lillehammer, det blir spennende å høre hans reaksjon. Ellers en stille dag. Ingen kommentarer. Per Pethon er blidere på lunsjen. Albert Lillehammer er ikke til stede. Tenkepause? Karin Andersen har fått humøret igjen. Det synes å være liv laga for henne allikevel?

Fredag 8. januar, +2°C

Endelig er denne første uka over. Den har vært hard mot en nordlending. Har han forventninger *over* sitt talent? Er ambisjonsnivået for høyt? Spesielt ambisiøs har jeg aldri vært, men dette nederlaget er tungt å bære. Trodde jeg at jeg kunne leke meg til et professorat og da mener jeg kompetanse uten full satsing på å lansere seg selv? Jeg må bli mer tydelig og krevende på egne vegne. Karin Andersen kommer inn, og sier under samtalen at hun har mer økologi enn meg. Hun sliter visst nå. Har hun lagt seg på å bevise at hun kan hamle opp innen økologi/evolusjon? Hennes vesentligste artikkel innen økologi har Odd Halvorsen først og fremst stått for, og abborartikkelen var en noe lei sak mot Arne Skorping. Eller håper hun at vi klager så mye at neste komité må legge mer vekt på systematikk/zoogeografi? Hun har nemlig som meg, kun artsrevisjoner og klassifikasjon. Ingen diskusjon om artsprosesser, enn si noen gang referert til artsbegrepet. Men det er hun ikke alene om. Rent klassisk altså, ingen innovasjon, ingen fylogeni og evolusjon; som meg. Heldiggrisen slapp bedømmelsen, og vil senere få bedømmelse uten Clark og Brink. Heldig eller smart? Marit er også med i denne mindre komitéen som skal vurdere Karin, og med en annen kvinne: Mary Pritchard. Marit, hvis hun ønsker, har store muligheter for å dominere i denne komiteen. I 1986 ble kvinner prioritert i de personlige professoratene, det vil si at professorater opprettes ved å omgjøre førsteamanuensisstillinger. Mannlige vitenskapelige ansatte var lite begeistret for å bli forbigått av kvinner i en periode med ansettelsesstopp ved universitetene, forståelig nok. Karin Andersen foreslo for Vik at Marit måtte det søkes om personlig professorat for. Noe Marit fikk, med rystelser opp til departementsnivå. Er den ene tjenesten den andre verd. Den Vik den Vik. Og hvem andre enn Vik kommer inn kl. 1500 fredag. Han vil låne innstillingen over weekenden. Han har tydeligvis snakket med Karin Andersen og skal nok legge opp den videre taktikk for Karin og Odd Halvorsen. Lars Petter Hansen ringer. Ønsker godt år. Takk! Og etterspør vårt gyro-opplegg. Jeg mottok den torsdag, rettet direkte og sendte den oppover til Torstein Järvi samme dag. Effektivitet «muss sein». Avbryter og diskuterer med Vik. Ser at han føler seg beklemmt og tenker hardt. Han må prøve å forsvare utnevnelser av Odd Halvorsen der Tore Slagsvold og Albert Lillehammer er ulvene. Samtidig å være enig med meg, for syns skyld. Du verden så han har tapt seg. Et godt eksempel på at utstillingsproblematikken og konfliktene rundt det, ødela ham. Jeg gir ham innstillingen for helga. Hva kan jeg gjøre? Ville gjerne hatt den selv. Han prøvde å spille snurt og gå da jeg vegret meg. Han kjenner meg tydeligvis like godt som jeg kjenner ham. Jeg demonstrerer komitéens uetterrettelighet med eksempler fra meg, Albert Lillehammer og Odd Halvorsen. Han er merkelig taus. Like før var Edvard Barth på besøk. «Conductivity» skrives med det greske tegn kappa. Hvorledes ser det ut? Jeg hjelper til. Albert Lillehammer kommer inn. Ønsker tydeligvis å snakke innstilling. Han hører om kappa og burde jo vite det som ferskvannsmann. Stikker opp etter en artikkel av ham (og Skulberg) i en bok. Så skryter han litt. Albert er søt; og finner en tabell. Men problemet løses ikke. Merket meg en merkelig holdning fra Albert Lillehammer overfor Barth, den gamle hedersmann og frihetskjemper under krigen. Og fremdeles lysende aktiv i sitt 75-årige liv. Ser Barth også registrerer det og ler brydd. Den Albert Lillehammer, den Lillehammer. Barth går. Jeg har tenkt, sier Lillehammer, å protestere på innstillinga i et brev til bestyrer. Herregud, nå er vi i gang. Og nå må jeg passe meg. Jeg er enig i sak, men jeg er utelukket professoratet og blant de andre innstilte ønsker jeg selvsagt Odd Halvorsen. All klage vil styrke Albert Lillehammer (og meg riktignok), men gå ut over Odd, i mindre grad Tore Slagsvold. Albert Lillehammer har sett dette og argumenterer med at han synes det er begått en urett mot meg. Jeg er enig, men han har klart mer å vinne enn meg med sin holdning. Jeg demper ham og forklarer konsekvensene. Han vil aldri få professoratet, det må anses som sikkert. Han er nok ikke faglig god nok, men et arbeidsjern. Med stor produksjon i senere år. Ingen «level out». Skyldes det professoratet som ville komme, vil ballongen sprekke videre fremover? Klager jeg går det ut over Odd Halvorsen, men støtter Albert Lillehammer og Tore Slagsvold som er en farlig kandidat ut fra fagbakgrunn og innstillingsteksten. Klager jeg ikke, er jeg grei, og det går bare ut over meg selv og kanskje Karin. Albert Lillehammer lover å tenke på

dette til mandag. Hva mener Vader, Solheim og Tore Slagsvold, andre søkerne om innstillingen? Man kan lure. Det er flere på banen. Skulle vi samles? Jeg ser et system. Albert Lillehammer ønsket man ikke, han er sterk i systematikk og dyregeografi. For å hindre ham, men gi ham kompetanse ut fra omfanget, ønsket man mer evolusjon, fylogeni og artsdannelsesprosesser, og økologi. Da faller vi andre ut, og Odd Halvorsen og Tore Slagsvold blir kjørt fram. Kartet var gitt, så formet man terrenget. Hva må vel mandagen bringe? Jeg må studere betenkningen på nytt. Det deskriptive aspektet er klart gitt stor verdi, men Albert Lillehammer vil tjene mest på all form for klage og protest. Kanskje Per Pethon tar initiativ på egen hånd frykter han Odd Halvorsen nok. Eller flykter han som pensjonist til Tønsberg, forlater skipet. Den drømmen har han. Anne Schjønhaug kom også inn i dag. Hun så spent ut. Hun nevnte at hun ville søke på stillingen etter avdelingsingeniør Kari Krog (hennes stilling på min avdeling har blitt hevet til avdelingsingeniør). Tre lønnstrinn over. Herregud, det skal bli oppstyr. Per Pethon har ikke nevnt noe om at Kari skal gå av Alle avdelinger ønsker stillingen. Marit har sagt at hun ikke kommer til å kreve stillingen, og det skulle bare mangle. Jeg nevner at Marits preparant Nils, kanskje ønsker å søke. Eller kanskje jeg ender opp med ei jente igjen? Klarer jeg å holde på hjemmelen? En ny professor kommer jo også. Hva med preparant til ham? Lurer Per Pethon på noe? Misunnelig har han jo alltid vært, selv om kamuflasjen er god. Bråk blir det. Snakket med Blomberg på tirsdag, lurte på meg og min mor. Velsigne deg Blomberg, du roer nerver og har din egen lugne rytme i livet. Tenk at dette fredelige menneske kunne ryke uklar med Rolf Vik. Vik er krevende for alle, før eller siden.

Mandag 11. januar, +1°C, regn

Merkelig nok, ingen Rolf Vik dukket opp på mitt kontor med innstillingen, den han lånte på fredag. Jeg hørte ham på gangen. Han er seg selv lik, at det går an. Per Pethon var så vidt innom, ville snakke med meg. Men jeg var opptatt, og da jeg prøvde å ta kontakt med ham var han gått. To studenter oppsøkte meg i dag ang. hovedfag. Først kom Peder A. Jansen; orienterte om gyro. Han virket både kvikk og positiv. En time etter kom John Stacy og ville diskutere mer om oppgaven i elektroforese vi snakket om før jul. Synes som om de begge kunne tenke seg oppgave på gyro. Uansett, begge er positive og jeg må prøve å holde på dem. Bør snakke med Tor A. Mo, men han har permisjon (barsel). Tore Slagsvold snakket jeg noen få ord med. Han har en stor blåveis etter en bandykamp! Albert Lillehammer kom ikke ned i dag som avtalt. Hva har han kommet til?

Tirsdag 12. januar, 0°C, sludd

Per Pethon var så vidt innom i dag før lunsj. Hva hadde jeg ment med å påpeke at Laboratorium for ferskvannøkologi og innlandsfiske (LFI) ville kreve midler av ZMOs annum til forskning? Hans holdning er klar, LFI har ikke rett til noe. Meget farlig å slippe dette prinsippet påpekte han. Jeg prøvde forsiktig å antyde hvorledes saken også kan sees fra LFIs side. Vik dukket ikke opp, heller ikke i dag. At det går an å låne innstillingen fredag da jeg nettopp hadde fått den, og så beholde den både mandag og tirsdag! Han må oppleves. Prøvde å ringe ham, men ingen svarte og ingen hadde sett ham. Fikk telefon fra svensken Jan i Tromsø, studenten som arbeider med parasitter på fugl. Etterspurte sitt materiale som han sendte meg før jul. Vanskelig med larvestadier av nematoder i tarm hos lunde. Ukjent terreng, men en viss peiling har jeg på fasit. Møte hos Tore Slagsvold i «forskningsgruppa». Første gang jeg virkelig har sett Tore Slagsvold etter innstillingen. Gratulerte ham med meget god andre plass, og meget rosende omtale. Bandyspilleren Tore Slagsvold er ennå lik en bokser, øyet er like hovent og blått. Åge Brabrand er like rolig som alltid. Fin fyr, men prøver hvor langt han kan gå hele tiden. Ønsket en gang å gå da han ikke skjønnte hva han hadde å gjøre i gruppa. Forpostfektninger. Han fikk bekreftelsen, i hvert fall fra meg. Per Pethon var innom og klarnet opp noe, vi oppnådde enighet. Så kom Lillehammer. Han hadde bestemt seg, ville klage på innstillingen. I generelle vendinger, og så ville han eksemplifisere urettferdigheten ved å trekke meg fram som eksempel! Herregud! Alle vil jo

se at det er en brekkstang for egne interesser. Jeg fikk ham fra å bruke meg, da jeg ikke ønsker det. Dessuten rådet jeg ham til ikke å klage. Advarte ham mot å sette i gang en slik prosess. Det virket ikke som han ville høre på det øret. Antydnet at han hadde ingenting å vinne på dette, da han ikke ville gå foran de to første. Antagelig er hans politikk at ved å få meg opp i kompetanse, vil han vurderes høyere enn Odd Halvorsen. Tore Slagsvold taper hvis vinklingen blir mer systematikk/dyreceografi, mindre økologi og evolusjon. All oppgradering av det deskriptive vil gi meg bedre attest, og Albert Lillehammer, og kanskje desavuerer de to først plasserte. Men jeg biter nederlaget i meg. Jeg ønsker ikke å lage vanskeligheter for Odd Halvorsen, han vil kunne styrke min forskning best, og også museets. Selv om jeg forstår og på mange måter er enig med Albert Lillehammer i sak. Systematikken synes å være en utdøende «art». Skravlet senere med økonomikonsulenten Grethe Garfjeld om sosialinnsatsen for våre foreldre, mødre. Vi følte vi var i samme båt. Endte med en god klem. Gode Grethe. K.A. Rørvik ringte angående John Stacy. Synes vi har et opplegg klart for biokjemisk systematikk, med Rørvik som ekstern veileder. Det hele synes lovende.

Onsdag 13. januar, 5°C, lett regn

Skrev utkast til to av programuttalelsene «forskningsgruppa» senere skal legge fram for resten av museet. Marit Christiansen på besøk for å orientere om BU-møtet fredag. Ikke et ord om innstillinga. Det virker som om Marit sliter for å normalisere forholdet til kollegaene. Aldri har hun vært så personlig aktiv og oppsøkende ovenfor meg som etter hun stemte for at jeg ikke var professorkompetent. Det fører ingen steder hen å ta det opp med henne. Hørte Vik på gangen, men intet initiativ fra ham om overlevelse av innstillingen. Så etter 6 dager går jeg inn til ham med ordene: synes du ikke du skulle levere tilbake innstillinga snart? Jeg var borte i går og har den her, var eneste svar. Hva med mandag, da var du her! Tenkte jeg. Jeg går uten et ord til svar, Vik ser brydd ut. Har han holdt på den bevisst? Fikk Stacy på besøk, han vil ha en elektroforese oppgave etter samtaler med Rørvik på BI. Vi avtalte et videre oppsett i morgen. Startet opp med bestemmelsene av nematodene fra Tromsø. Ellers intet livstegn derfra. Når ringer Arne Skorping for å fritte meg ut om professor situasjonen?

Torsdag 14. januar, +4°C, regn og tåke, det er nesten bart

Per Pethon var innom og vi diskuterte de to hovedfagstudentene som har sagt seg interessert i oppgave hos meg. Han sliter med å vise kunnen innen IEF og EF. Innimellom tar han klart feil, men er nå bemerkelsesverdig positiv til IEF noe jeg visste han ville bli når han protesterte den gang jeg ønsket moderne EF-utstyr til museet. Når han får neiet det vanlige antall ganger, ligger jaet på lur. Kjenner min gode Pethon. Ringte Tore Slagsvold. Han var positiv til SEM og TEM i deskriptiv og funksjonell morfologi og taksonomi som programområde for ZMO. Dessuten ba han om to Sony diktafoner. To ganger maste jeg på ham om i fjor å kjøpe den ene som var bevilget siste år, uten at det ble innkjøpt. All grunn til å bruke kjeft, men jeg klarer ikke å få frem irritasjonen. Så kom studenten Stacy. Vi laget i løpet av tre timer en hovedoppgave til ham og fylte ut skjemaet. Jeg sløyfet Karin Andersen som med-veileder da hun ikke kan bidra med noe i dette tilfellet. Leverte skjemaet til bestyrer Per Pethon som umiddelbart på gangen informerer Karin Andersen som kommer forbi. Tror hun fikk sjokk, som ventet. Her foregikk det ting som hun ikke var orientert om, enn si var med på. Ganske høyrøstet tale, men hun tok seg inn og leverte noen setninger slik at jeg hørte henne. Hun prøvde å late som ingenting. Men stemmen og snakket røpet henne. Herregud hvor godt kjenner jeg henne ikke. Gjennom den videre samtalen roet jeg henne ned. Men uten å foreslå henne med i veiledergruppen. Hun foreslo det ikke selv, merkelig nok. Men advarte sterkt mot oppgaven. Og desavuerte meg som veileder ut fra mine kunnskaper. Dette skal jeg klare! Dessuten er jeg langt mer orientert i biokjemisk systematikk enn hun er klar over. Men hun sliter med ikke å miste kontrollen og kontakten med utviklingen innen

dette fagområdet. Skal jeg sløyfe henne som med-veileder i de andre oppgavene også, da kommer hun til å sprekke. I enerom.

Fredag 15. januar, +0°C, grønt.

BU-møte med Marit Christiansen og Karin Andersen. Ingen nevnte noe om innstillingen. Karin viste det seg under samtalen, hadde tenkt på Tore Slagsvold i Semb-Johansens posisjon når han takker av. Vi kom litt inn på Tore Slagsvold og hans studenter. Karin Andersen god vurderingsevne om fremtiden. Om kvelden hadde jeg parasittkollegaene på forsinket julefest hos meg; stor suksess; ost, vin og bløtkake kan bare bli vellykket. Her nevnte Karin Andersen for meg at hun hadde vært hos Per Pethon samme dag og klaget på innstillingen. De hadde begge ment at Vim Wader og jeg hadde blitt bedømt alt for hardt og at professoratet var lagt på et for høyt nivå. Per Pethon er nok redd for Odd Halvorsen; og Karin Andersen sliter for å få et så godt utgangspunkt som mulig for bedømmelsen av egen produksjon. Forståelig nok. Vi er forskningsmessig meget like.

Lørdag 16. januar, +4°C, sludd.

Vellykket selskap i går. Gjestene gikk ved 0100-0200-tiden.

Mandag 18. januar, +1°C, sludd.

I dag kom den andre hovedfagstudenten jeg får sammen med Stacy. Vi lagde et opplegg for ham og prøvde å samkjøre dette med Stacys. Albert Lillehammer sa i dag på lunsjen at han hadde besluttet ikke å klage på innstillingen! Lurer på hvorfor han til slutt trakk seg fra det. På en måte kunne det ha vært interessant å se resultatet av en klage, men kanskje ville kun samme komité bli nedsatt for vurdering av sin tidligere konklusjon. Jeg snakket med Kari Krog om hennes stilling som avdelingsingeniør. En merkelig sak. Hun tenker å avgå før tiden; om ett år med ett års sykepermisjon blir hun 67 år. Stillingen er blitt hevet til ingeniør, ltr. 16-21 med mulighet ved konkurranse om ltr. 24. De andre preparantene og forskningsteknikerne kan ikke komme så høyt. Dermed ønsker enkelte av de andre avdelingsteknikerne å søke på Kari Krogs stilling når den blir ledig (dvs. preparantene Nils hos Marit Christiansen, Knut Semb hos Per Pethon og Anne hos Karin Andersen). Samtidig har alle andre avdelinger lyst på stillingen når den blir ledig, dvs. stillingshjemmelen. Min oppgave blir å holde på stillingen ved avdelingen, heldigvis er Kari helt med meg i dette og «truer» med å sitte til hun blir 70 om jeg mister stillingshjemmelen. Preparantene er i full diskusjon over «dødsboet». Det er tider! Marit Christiansen, Karin Andersen og Per Pethon er tause som graven. Selv om jeg vet at de samtaler seg imellom, i hvert fall Marit og Pethon. Ved at Marit får hjemmelen, som hun er frekk nok til å prøve på, vil hun holde Nils på plass (ved intern rokering som er mulig) og Per Pethon og Karin Andersen har ingenting å frykte med hensyn til å miste sine. Får de ikke stillingen er det subsidiært beste ikke å miste preparanten. Det er fantastisk at man ikke kan være trygg på noe ved ZMO. Det er stillingens utvikling ved min avdeling som har ført den dit den er i dag, og Karis engasjement i NTL (som igjen har gått ut over arbeidet ved avdelingen i alle år). Jeg ville sett hva Per Pethon sa hvis Knut Sembs stilling rykket opp for så å bli overført til en annen avdeling! Problemet er at den nye professor har behov for både rom og preparant. Men det kan da ikke gå på bekostning av avdelingens behov for preparanthjelp. Han får jo også en vitenskapelig assistent som skal knyttes til stillingen som professor. Spennende tider vi går inn i, mye kan skje.

Tirsdag 19. januar, +1°C, sludd

Gikk gjennom nematodeprøvene fra Tromsø. Stor jobb. I dag har jeg klargjort oppgaven også for Jansen. Reproduksjonsbiologi hos gyro, dessuten rettet Stacys oppgave. Kjekke karer som lover godt for miljøet fremover.

Torsdag 21. januar, – 02°C, regn.

I dag har jeg klarlagt det med overførselen av ansvaret for diverse sambandsutstyr til vit.ass. på ZMO. Dessuten har jeg hatt en fortrolig samtale med Karin Andersen på hennes kontor. Hun frittet meg ut om de to hovedfagstudentene, og jeg fortalte litt om reproduksjonsbiologi og transmisjonsproblematikk hos *Gyrodactylus*. Dessuten fortalte hun at Marit Christiansen hadde vært inne hos henne i går. De hadde diskutert innstillingen, Marits «verk». Marit hadde klart vært nysgjerrig på hvorledes jeg hadde tatt det. Karin mente da som rett er, at jeg hadde tatt deres vurdering negativt og ille opp. Særlig de tendensiøse formuleringene som var unødvendige. Marit hadde sagt at de måtte dra fram det negative og dempe det positive for å understøtte konklusjonen de laget på forhånd: ikke kompetent. Akkurat som jeg trodde, bare at jeg tror at problematikken rundt vurderingen av Albert Lillehammer også har spilt negativt for meg. Marit hadde da nevnt at de heller ikke ville holde Albert Lillehammer kvalifisert, men Marit var for i dette tilfellet. Hun torde ikke annet! Men med meg var det ikke så farlig med. Jeg må begynne å sette meg i respekt. Og Karin Andersen benytter meg for å kunne snakke med Marit og kanskje bearbeide henne med tanke på hennes kommende kompetansevurdering for professoropprykk. Her kan Marit gjøre «feilen» god igjen. Ringte Tor Atle Mo, han har sagt ja til å være ekstern veileder for den nye hovedfagstudenten, Peder Jansen, og godtok at han ikke ble det for den andre. Han ønsket klart at vi to var alene om den jobben. Per Pethon dro på et møte angående Drammenselva uten et ord til meg.

Fredag 22. januar, – 02°C, regn

Fikk utkastet til forskningsarbeidet i Drammenelva av Per Pethon etter hans møte der i går. Han ønsker å holde meg orientert, om ikke annet. Ser at Tor Atle Mo står for fugl/pattedyr-delen når det gjelder spredningsrisiko for gyro. Det var det Pethon ba meg å skrive om og som jeg overleverte en vurdering av. Slik fikk han jo argumenter gratis under debatten. Den Pethon, den Pethon. Karin Andersen kom inn til meg i dag og var sjokkert over at BAH 304 var parasittologi og at vi skulle ha det. Uten at hun visste noe. I dette tilfellet skjønner jeg ikke hennes overdrevne forferdelse. Vårt tidligere fag/kurs BZ 273 heter nå BAH 304, under akvakultur. Verre er det ikke.

Mandag 25. januar, -1°C, snø

I dag har jeg hjulpet en av hovedfagstudentene med bestemmelser av iker. Hele dagen.

Tirsdag 26. januar, +1°C, sludd

En dag da ingenting spesielt hendte på jobben bortsett fra at det viste seg at det møtet som skal være på torsdag om Drammenselvforskningen og gyro, holdt på å bli avholdt uten Lillehammer. Han var ikke orientert og avlyser nå en tur til Trondheim for å kunne delta på møtet på Tøyen. Dessuten var ikke Åge orientert om møtet som avtalen var med Lars Petter Hansen og Per Pethon. Pethon sa at han var orientert på lunsjen, men da jeg timer senere traff Åge visste han ingenting. For en som driver bestandsestimering av laks i Drammenselva som Åge, må det virke rart. Igjen, den Pethon, den Pethon.

Onsdag 27. januar, +2°C, sludd

I dag hadde vi BU-møte på Tøyen. Selsomme saker, spesielt når vi kommer til posten vitenskapelig utstyr. Generelt er det oppsiktsvekkende hvor dårlig forberedt møtene er av visebestyrer Marit Christiansen. En rekke punkter mangler vesentlige tilleggsopplysninger, dessuten diskuteres ikke de punktene vi er bedt om å diskutere og struktureringen av de andre punktene er meget slett. Det gir også instituttsekretæren Morten Kvisvik stort spillerom og makt. Noe som kanskje er ønskelig fra Marits side, av mange grunner. Det er helt utrolig hvor lettvindt enkelte ønsker slipper gjennom og hvordan de alle gjør alt for å vanskeliggjøre oppbyggingen av elektroforeutstyret ved ZMO. Det var selv etter at det fortsatt var en halvpart igjen av vitenskapelig utstyr kontoen og et stort overhead, ingen ønsker om

å benytte pengene til de ønsker som var fremsatt av meg for å bygge opp en biokjemisk lab med moderne elektroforeseutstyr. Det gikk ikke ut over noen, men misunnelsen og andre grumsete krefter driver enkelte på museet. Jeg hadde ni prioriterte punkter og måtte krangle på alle. Dessuten punkt ni som ikke var viktig, ble ganget med tre og kjørt gjennom så det ble mindre på det andre som jeg anså langt viktigere, og jeg var forslagsstilleren! Morten Kvisvik laget hele utkastet for Marit og Karin Andersen, så de kunne stå der samlet mot meg. Det er merkelig så vrang de er når jeg for første gang virkelig engasjerer meg innovativt i noe nytt som jeg vet har så mye fremtid i seg. Hvert år skal jeg krangle med dem, men jeg gir meg ikke. Dette utstyret skal jeg langsomt bygge opp uansett hvor lang tid det vil ta. Jeg må også nevne at under møtet under spørsmål om evaluering av kollegaer mht. spesiell forskertildeling, betonte Marit som den eneste, hvor vanskelig det er mellom nære kollegaer og en umulighet hos oss. Og det sier hun som nettopp i innstillings-komiteén satt seg selv til å vurdere Albert Lillehammer, John Brittain, Tore Slagsvold og meg mht. professoratet og nå er i en ny komité for å vurdere Karin Andersen!

Torsdag 28. januar, +1°C, regn

I hele dag har jeg sittet i møte med Albert Lillehammer, Per Pethon, Lars Petter Hansen og Tor Atle MO (gikk til lunsj) for å diskutere forskningsopplegget for Drammenselva. Etterpå informerte jeg Lars-Petter om resultatet av professorinnstillinga og min posisjon. Han var tydeligvis overrasket, selv om han visste resultatet fra før. Men han fikk i hvert fall min vurdering av dette. Han kommenterte også Lillehammers interesse i lønnsforhold, noe vi kom tilfeldigvis inn på under samtalen tidligere.

Fredag 29. januar, -1°C, snø

I dag har jeg vært vesentlig på Blindern, to prøveforelesninger har jeg hørt på: Jan Lifjelds dr.philos. grad. Bra, men syntes han var lite engasjert under seansen.

Mandag 1. februar, +1°C, sludd snø

Store mengder snø har falt og det begynner å bli vanskelig å få det bort. Formiddagen gikk til hovedfagstudenten. Ettermiddagen til å hjelpe en annen hovedfagstudent med argumenteringen for å forandre pensum; diskutert med Per Pethon om finansieringen av studentene. Han prøver liksom å bøsse seg til, men på meg preller hans viktighet av. Men jeg lar ham få dominere. Samtidig er han forsiktig med meg, som oftest. Bortsett fra når andre hører på, da føler han trang til å vise rang og selvpåttatte, uuttalte pappamentalitet. Den psykologien, den psykologien.

Tirsdag 2. februar, +2°C, regn

Skrev begrunnelsen for den ene hovedfagssøknaden. Dessuten fikk jeg utkastet fra Knut Semb ang. komitéén vi to er i, nedsatt av styret. Vi skal vurdere ansvarsforholdene for utstyr ved ZMO. Det utrolige er at Per Pethon som bestyrer, har allerede mens komitéén arbeider, revidert mitt utkast. Dvs. ikke satt noen ansvarlig for elektroforeseutstyret og fjernet Kari Krog derfra. Ren museumspolitik. Det er utrolig at det går an å problematisere også en slik utstyrsoversikt ved ZMO! Per Pethon er ikke den enkleste når han bryr seg om hva naboen har.

Fredag 5. februar, +1°C, regn

Hadde en kort arbeidsdag i dag. Snakket med Arne Skorping, UiTø. Det gikk ikke lenge før han ville høre om innstillinga. Spesielt om det var klager på denne. Odd Halvorsen er tydeligvis noe usikker og har bedt ham spørre. Jeg forsikret nei, så langt jeg vet. Tore Slagsvold vet jeg ingenting om, og Albert Lillehammer har sagt at han ikke klager. Til slutt, etter mitt råd? Det var så vidt jeg klarte å holde meg fra å fortelle historien om Lillehammers reaksjoner i tiden etter kunngjøringen av innstillingen. Samtidig gav jeg klart uttrykk for mine frustrasjoner og nevnte som sant var at jeg ikke kom til å klage,

også fordi en slik klage ville gå utover Odd Halvorsen og vurderingen av ham da komitéens vurdering kan sies å følge betenkingen dårlig.

Mandag 8. februar, -2°C, sol

Instruerte hovedfagstudenten i gyro. Vik kom innom med et intetsigende papir om en bok. En unnskyldning for å hilse på. Lurer på hva han ville? Gikk fort da studenten satt der. Jeg hadde en viss fornøyelse av å si at han skulle jobbe med gyro og satt og leste i arbeidsgruppens rapport om gyro. Arbeidsgruppen som Vik klarte å forhindre meg å delta i ved å ringe både direktøren og underdirektøren for DN i Trondheim med krav om at jeg ikke skulle inn i gyro-gruppen ellers ville han ikke delta. Han klarte selvfølgelig å si at det var typisk at andre fikk rapporten før ham. Den ligger selvpoptatte Vik, sikkert i din posthylle. Men jeg holdt kjeft.

Tirsdag 9. februar, -2°C, overskyet

Hadde en lang samtale med Tor Atle Mo og Per Pethon i dag om Drammenselforskningen. Synes som vi kan få et samarbeid i år om dette. Ellers holdt studenten til Tore Slagsvold et foredrag om svartkviten og Sørkedalen og sex-valg. Marit, professoren, den eneste professor til stede, hadde bare to generelle spørsmål om publiseringen. Ingen faglige. Man kan jo føle seg over-kompetent til et professorat under samtaler med henne.

Onsdag 10. februar, +2°C, regn

I dag ryddet jeg og leste publikasjoner på jobben. Ingen lunsj. Karin Andersen kom innom. Hadde snakket med Odd Halvorsen, og ville høre om jeg visste mer om professoratet. Hun hadde også snakket med Marit Christiansen om hvor høyt de hadde lagt kravene for kompetansen. Hun jobber fælt for vurderingen av seg selv, forståelig nok. Som den selv-same Marit også skal være med på å lage. Hun nevnte også at Odd Halvorsen synes de hadde lagt seg på et alt for høyt plan. Dessuten hadde Marit sagt at det var de to svenskene som hadde gjort alt, hun hadde blitt avfeid. Og hvor var Clark i dette bildet? Dette hadde Marit sagt til Vik, som hadde fortalt Karin Andersen som nå fortalte meg. Dessuten nevnte Karin Andersen at Per Pethon vil legge ned en uttalelse når innstillingen passerer rådet videre til Fakultetet. Odd Halvorsen venter forståelig nok, på det endelige resultatet, selve fakultetsgodkjennelsen.

Torsdag 11. februar, +3°C, regn.

En lesedag på jobben, og planla to undersøkelser. Per Pethon tok opp ansvarskomiteens arbeid. Han var ikke fornøyd. Komitéen, Semb og meg, er nedsatt av Styret og skal levere vårt forslag til Styret. Det får han finne seg i. Særlig denne gangen, med tanke på hans forslag om ansvar for meg uten at jeg visste noe på forhånd.

Fredag 12. februar, -3°C, sol

Jobbet med fikseringsforsøk i hele dag. Diskutert Drammens-gyro med Tor Atle Mo i to timer og laget et budsjettforslag for undersøkelsene.

Mandag 15. februar, +3°C, regn

Snakket med studentene mine og rydde-jobbet. Dessuten så jeg nærmere på budsjettet. BU-komiteens forslag er kraftig pyntet på av bestyreren før det legges frem for Styret. Det går ikke an! Klaget til visebestyrer som er formannen i BU. Lurer på hvor langt jeg kan kjøre dette klare bruddet på saksgang. Morten Kvisvik hadde visstnok til og med vært med Per Pethon i dette, og han er med i BU! Så setter han seg ned etterpå sammen med bestyrer og forandrer det forslag vi ble enige om!

Tirsdag 16.februar, +1°C, regn

Styremøte i dag. Bestyrer og Morten Kvisvik (som også er medlem av BU) hadde klusset med BUs forslag til budsjettfordeling. Jeg hadde en viss glede av å sette særlig Morten Kvisvik på plass. Han var svar skyldig, særlig da han klart skjønnte det prinsipielt gale i det som han gjorde. Ellers fikk jeg mine penger til biokjemisk systematikk, etter krangel. Per Pethon er en fin motstander. Kjenner ham etter hvert. Når han først får «rast fra seg», er han ofte enig - på bunnen.

Onsdag 17.februar, +1°C, regn

Jobbet i hele dag med prepareringsprosjektet mitt. Snakket med Karin Andersen; studentens forelesning var ikke av det beste sa hun. Feil i statistikken som Tore Slagsvold slo ned på. Vik til stede. Kanskje bra at jeg ikke var der? Sannelig klarte jeg ikke å pådra meg en forkjølelse i natt. Nesen renner, halsen svir og trykk bak øynene. Hva med søndagsturen til Skjennungen? Dessuten må jeg være frisk overfor mor, og har ikke lyst å late jente-venninnene mine, Randi og Astri, i stikken når så mye allerede er avtalt. Noe skal det være!

Torsdag 18.februar, 0°C, sol

I natt var en fæl natt. Influensaen slo til i går kveld. Svettet og var våken omtrent hele natta. Hodebank, svie i nesehulene, snue og alt som medfører. Og i morgen som jeg skulle på weekend-ferie. Det er utgjort. Dro til jobben, men klarte ikke å få gjort noe vettugt så dro hjem igjen. Ringte jentene og beklaget at jeg ikke kunne stille, ringte deretter min venn Tore Lageraaen at sa at jentene og jeg ikke kommer til fjells. Jeg *hadde* gledet meg. I morgen skal rådsmøtet være angående innstillingen. Det blir spennende. Skulle vært der. Vaktmester Høiby (av alle) nevnte når jeg dro fra Tøyen, at han hadde hørt nyss om protester.

Fredag 19.februar, -2°C, snø

Var natten i går fæl, var denne natten verre. Måtte skifte to ganger pga. svette; dusjet kl. 0530. Følte meg da noe lettere. Har hanglet i hele dag og måtte ta det med ro hjemme. Leste ut to bøker, pugget dikt og snakket med mor to ganger i telefonen. Hun er alltid så redd er det det minste som feiler meg, så jeg må tøffe meg overfor henne og si at alt går bra. Og det når sannheten er at jeg aldri noen gang har vært så forkjølet og tett og mest av alt skulle ønske noen som trøstet og hjalp til. Men som en reder så ligger man, som det heter. Og i kveld kommer Kjell Worren på privatbesøk, og jeg har ikke en sjanse til å handle inn mat. Kl. 2000 i kveld ringte Karin Andersen og fortalte nyheter fra rådsmøtet. Rådet hadde byttet om på 1. og 2. plass og satt Tore Slagsvold foran Odd Halvorsen! Hun var helt sjokkert, og jeg med! Det hadde vært en selsom forestilling. Marit hadde vært lunken og ikke sagt så mye. Det lille hun bidro med hadde mer skadet. Jan Lifjeld hadde gått ut med forslaget, antagelig samkjørt med Per Pethon. Pethon hadde elegant opptrådd som nøytral, men kommet med stikkpiller mot Odd Halvorsen når han kunne: 9 for Tore Slagsvold og 5 for Odd Halvorsen (Karin Andersen, Marit Christiansen, to studenter og én til). Resten for Tore Slagsvold. Pethon ville ha hemmelig avstemning. Det er helt utrolig at teknikerne og to åremålsansatte (Bentz, Jan Lifjeld) skal være de som bestemmer hvilken professor vi skal ha! Når Karin Andersen påpekte Odd Halvorsens undervisningserfaring, tonet Per Pethon betydningen ned. Og det når det er det klart viktigste ved stillingen, som han alltid sa før. Det har tydelig vært et kupp, og foregått en lobby virksomhet. Jeg har dårlig samvittighet for at jeg ikke har gjort mer for Odd Halvorsen gjennom selv og drevet lobbyvirksomhet. Men bitterhet over egen situasjon har dempet engasjementet. Dette trodde jeg ikke! At de ville bytte om, og ikke som man kunne tro, påpeke at betenkningen ikke hadde vært fulgt godt nok. Karin Andersen fortalte at Odd Halvorsen hadde ringt og var nesten på gråten da han fikk høre om hva som hadde skjedd. Og det skjønner jeg godt. Det hele har en menneskelig dimensjon. Han har gjort sin «felttjeneste» i periferien og bedre enn alle, og fortjente å komme tilbake dit han startet fra.

For Tore Slagvold går det fortsatt mange tog. Tenk om noen hadde argumentert like godt for Odd Halvorsen som Jan Lifjeld gjorde for Slagsvold! Det er av sine egne man skal ha det. Dessuten er ikke Karin Andersen god nok til å legge fram saker og ting i forsamlinger. Det er et faktum. Innerst inne er hun også noe redd for Odd Halvorsen, tror jeg. Kan en viss dobbeltmoral være tilstede? Anne har sagt at hun ikke ønsker at Odd Halvorsen skal komme. Uansett, Karin Andersen og jeg legges opp en plan for fremtiden og hva som skal skje videre i rådet. Og nå venter jeg på vennen Kjell Worren som skulle komme på besøk. Håper han ikke er for sen.

Lørdag 20.februar, -3°C, sol

En fæl natt! Svettet ut to pyjamas. Kjell dro til NRK og lovet å handle for meg. Det passet jo fint. Aner ikke hvem jeg ellers skulle fått til å hjelpe meg ellers. Arne Skorping ringte i dag kl. 1200 fra Tromsø. Hva hadde skjedd på Tøyen? Jeg fortalte om tragedien og han nevnte at Odd Halvorsen var meget nedbrutt og lurte på om han nå i det hele tatt ønsket å komme nedover. Jeg fortalte om hvem han fikk motstand fra, teknikerne/kontor og åremålsansatte, og Per Pethon og Jørgen Pedersen. Dessuten antydet jeg en følelse av at Karin Andersen kanskje ikke hadde det helt store engasjementet for Odd Halvorsen under rådsmøtet. Karin Andersen er ikke den flinkeste til å belyse meninger i forsamlinger. Dessuten at Anne er mot Odd Halvorsen, som Karin Andersen har fortalt. Grethe er imot, det har hun selv sagt til meg. Jeg nevnte at jeg vil ta affære sammen med Karin Andersen for å legge ved et følgeskriv for å belegge vår mening om rådets kompetanse og hvor amputert rådet var i denne saken.

Søndag 21.februar, +4°C, sol

Den første fine vinterdagen jeg kan huske, rene påskestemningen. Influensaen sitter i. Svettet igjen veldig i natt, men bare ett skifte. Hadde nesten ikke stemme i morges. Dusjet og kom meg litt utover dagen, men blir svett for ingenting. Rastløs.

Mandag 22. februar, -3°C, overskyet lett snø utover kvelden

Svettet også ut et nattskift i natt, svie i halsen; den sitter i ennå. Men kom meg litt utover dagen. Ble allikevel hjemme for å sikre meg; fikk hentet mor til Hosle og laget god middag. Hun spiste godt. Tydelig at det har vært noe stusselig de dagene jeg ikke har hjulpet til på Østerås. Så tittet vi litt på herrenes stafett, en trist forestilling. Pål Gunnar datt og Norge ble nr. 6, Sverige igjen i tet. Og så influensaen min oppi dette. Ringte jobben og fortalte at jeg ikke kom. Seminaret måtte utsettes, men det skal gå bra. Ordnet gjesteboka for hytta, og ordnet bilder for de to siste årene, skrev også den periodens historie i korthet. Ellers har jeg gjort lite under influensaen som har satt meg mye tilbake.

Tirsdag 23.februar, -2°C, overskyet

Endelig på jobb igjen! Ble fanget opp med en gang! Gyro fra ørret fra Drammenselva skulle identifiseres. *G. derjavini* ble konklusjonen. Snakket med vaktmester Høyby i trappa, orakelet, om rådsmøtet. Han nevnte at teknikerne hadde forfattet et brev om saken og henstilt til rådsmedlemmene å stemme for Tore Slagvold! Grethe skulle ha forfattet brevet. Jeg ba Grethe inn til meg; hun kjente ikke til noe brev. Men var imot Odd Halvorsen, selv om det ikke betydde så mye. Det samme var også Knut Semb og Karsten Sundt, begge i rådet. Det var Inger (en åremålsansatt) som var den fremste talsmannen for Odd Halvorsen. Viks styremåte har skremt de fleste, og de er redde for å få Vik-tiden tilbake (og hvem kan ikke være det). Men Odd Halvorsen er ikke Vik. Odd Halvorsen kan man diskutere med. Så hadde jeg Karin Andersen inne hos meg. Vi gikk rett på sak. Et brev skulle forfattes og vedlegges rådsmøtevedtaket til fakultetet. Jeg påpekte svakheten ved at det ikke ble en protokolltilførsel til rådsmøtevedtaket om at mindretallet ville vedlegge en uttalelse angående saken. Jeg påpekte også for Karin Andersen at hun visste for lite om hva som følger etter at vedtaket ble gjort.

Skulle Per Pethon sende sitt referat direkte til fakultetet, eller skal utkastet til dette «på nytt» opp for rådet? Hun visste ikke noe. Dette har hun ikke mestret godt nok. Jeg kastet meg ut i det og antydte at Anne var imot Odd Halvorsen, hadde jeg hørt. Hun ble stiv, men berget seg ved å si at hun ikke var imot, men nok ikke hadde arbeidet nok blant teknikerne for Odd Halvorsen. Det er det samme, hvis det stemmer. Som det neppe gjør. Hva kunne ikke hun gjort med teknikerne hvis hun hadde villet drive lobbyvirksomhet for Odd Halvorsen. Og Karin Andersen som ikke en gang sikret seg Tor Atle Mo som medspiller i rådet. Jeg ville ikke stresse Karin Andersen med hennes innstilling, nevnte isteden at vi ville jo få en del problemer, kanskje særlig henne. Jeg nevnte avdelingen hennes. Det er jo noe forfordeling hvis vi skulle ende opp med to Parasitt-avdelinger (I & II) i tillegg (!) til en parasittologisk lab. Den som Vik fikk museet til å mislike i alle år. Det er ikke lett å være Viks student, og skulle overta butikken etter Vik. Jeg nevnte for Karin Andersen at Per Pethon antagelig hadde tenkt ut at de to parasitt-avdelingene måtte slås sammen til én, og at Odd Halvorsen naturlig ville måtte overta hoved-labben til Karin Andersen. Det er den eneste naturlige løsning. Hun sa ingenting! (Opprinnelig foreslo jeg at vi skulle være én avdeling med to preparanter, noe Karin Andersen avsto i 1986.) Hun satser nå på å få meg til å undertegne brevet til fakultetet, som rådsmedlem. Men vi kan vanskelig ha en kampanje blant mindretallet for Odd Halvorsen. Den form for underskriftskampanje vil han tape på. Per Pethon ringte og vi snakket om Drammenselva. Intet om rådet! Snakket med Lars Petter Hansen i ettermiddag, fortalte litt om dramaet her. Lars Petter hadde fått sin førstekompetanse. Bra! Spiste hos mor og vasket klær. Måtte i morges måke hele oppkjørselen for snø før jeg dro. Kom sommer, kom snart!

Onsdag 24.februar, -4°C, overskyet

Jobbet tett med fikseringsundersøkelsen i hele dag. Per Pethon skulle ha møte i Drammen om gyro. Var reservert angående de oppdrag jeg kunne ta på meg. Ringte instituttsekretæren for å klage på rådsmøtereferatet. Han lot rådet stemple alle de som ble funnet ikke-kompetente, som korrekt. Helt unødvendig og på siden av saken. Han forandret dette til slutt slik at pkt. 3 (Lillehammer) plasseringen ble akseptert; og ingenting ble sagt om de andre. Det er mulig å vurdere betingelsene for 1 & 2 og eventuelt forandre dette, men ikke kompetanse/ikke-kompetanse. Det kan ikke rådet si noe om, et råd som heller ikke hadde søknadene. (Morten Kvisvik nevnte at han opplevde Per Pethon som nøytral under møtet! Det viser jo Morten Kvisviks lojalitet mot bestyrer, men neppe sannheten. Morten Kvisvik nevnte også at han synes det begynte å bli litt mange parasittologer borte hos oss. Selv han sier det! Var hos mor og så Norge tape stafetten, kombinert 4. plass. De lovet oss gull!

Torsdag 25.februar, -4°C, overskyet fokk

I dag snakket jeg med Karin Andersen om å klage på rådsmøtevedtaket. Hun har skrevet et utkast som Vik nå har. Hun ønsker at jeg skriver en klage enten til slutt på brevet eller en klage for seg selv. Klagen vil særlig ta opp at en ikke har vurdert systematikk/zoogeografi tilstrekkelig i relasjon til den vektlegging som er gjort på økologi/evolusjon. Dette kan Odd Halvorsen tjene på, men kanskje først og fremst Karin Andersen når hun skal vurderes. «Feilen» kan jo rettes opp da, om ikke annet. Ellers lite nytt. Sliter fortsatt med influensaen; spiste hos mor. Laget torsk som hun koste seg riktig godt med.

Fredag 26.februar, -8°C, pent

Karin Andersen kom inn med utkastet til klage på rådsmøtevedtaket. Skal se gjennom det å prøve og forbedre utkastet, hva jeg selv gjør mht. signering eller ikke må jeg tenke på. Snakket med Per Pethon om Drammenselva og gyroforskning. Han savner meg ved lunsjen. Ikke med rene ord, men jeg får en hentydning til slike følelser fra ham. Det var jo ikke verst! I dag kom Karin Andersen inn med en kopp med varm spesial-te mot forkjølelse. Tenk det, takk Karin! – Laget middag hos mor og spiste der. Hun er plaget av forkjølelse nå, men mild. Vaksinen synes å ha hjulpet.

Mandag 29.februar, +1°C, stiv kuling

Seminar i parasittologi i dag. Åtte personer, og opplegget ble fastlagt videre for våren. Ellers lite nytt. Mor er plaget med hoste og skaffet lege i kveld. Han lyttet på brystet, men kom til at hun ikke hadde lungebetennelse. God nyhet. Anbefalte de vanndrivende tablettene; kanskje jeg må presse henne til å ta dem.

Tirsdag 1. mars, -2°C, pent vær

I dag skrev jeg ferdig det reviderte utkastet til Karin Andersen angående «protesten» mot Odd Halvorsen fra instituttrådet, og vår protest mot denne igjen. Jeg synes jeg gjorde en god jobb. Spiste på Hosle i dag, men besøkte mor i kveld. Hun var i klart bedre form enn i går. Tablettene hadde tydeligvis hjulpet.

Onsdag 2.mars, -1°C, pent vær

I dag hadde vi reker til lunsj på jobben; jeg skaffet brød, majones, etc, Inger rekene. Det ble stor suksess; arrangementet var mest til ære for den amerikanske professoren vi har på besøk. Ellers lite nytt. Kjøpte to nye laboratoriefrakker, en blå og en hvit. Brukte den blå i dag, og ble av både Karin Andersen og Anne spontant kalt lagerarbeider. Klær skaper tydeligvis folk. Men Grethe hun sa «hvor fin du er»; skjønne Grethe. Det fikk hun en klem for. Spiste pannekaker hos mor og tok meg en skitur i lysløypa. Dårlig kondisjon så det ble med én runde. Det var meldt masse snø i morgen. Hvor blir svalene av?

Torsdag 3. mars, -1-0°C, snøvær

Snødde tett i hele dag. En stor jobb å måke plassen. Kunne ikke stoppe hos mor pga. parkeringsmangel og dårlig snørydding. En begivenhetsrik dag på jobben. Først Jørgen Pedersen. Fikk besøk hvor han etter en viss sirkeltilnærming dumpet ut med at han ville snakke om siste rådsmøte. Jeg nevnte mine synspunkter og at jeg så det helt klart galt av rådet å bytte om Odd Halvorsen og Tore Slagsvold. Jeg la fram argumentene og han kunne til dels være enig med meg. Men han poengterte meget sterkt etter jeg hadde snakket ferdig, at noen liker mora, noen liker dattera, og at det var ingen trynefaktor han hadde vurdert ut fra. Kun museale hensyn, der Tore Slagsvold kunne dokumentere mye mer enn Odd Halvorsen. Jeg nevnte også Per Pethon og hans ledelse av møtet. Jørgen Pedersen sa at Per Pethon hadde opptrådd nøytralt helt til han tegnet på tavla, da sa selv Pedersen at Per Pethon var klart pro Tore Slagsvold. Akkurat som om ikke Per Pethon hadde vært det hele tida, uten tvil. Han spilte bare «gode miner til slett spill». Så lenge han klarte. Pedersen og jeg fikk en fin avklaring; jeg vet hvor han står og han vet hvor han har meg. Per Pethon lusket rundt og var innom for å fritte ut om samtalen med Pedersen. Men ikke et pip fra meg. Pedersen nevnte også at Marit Christiansen gjorde en meget slett figur under møtet. Hennes hissige svar til Åge Brabrandts saklige kommentarer angående vurderingen av undervisnings-erfaringen, hadde tydeligvis omkastet stemningen på møtet mot Odd Halvorsen! Var det det Marit ønsket? Så var Knut Semb innom. Han presterte å si at Per Pethon hadde nevnt at fotorommet skulle bli Annes preparantrum hvis Odd Halvorsen kom, og at Odd Halvorsen overtar tredje etasje. Enten gjør Per Pethon det for å skremme Anne for å oppnå teknikernes støtte mot Odd Halvorsen. Noe han også fikk! Dessuten at Karin Andersen i ettertid går så sterkt inn for Odd Halvorsen kan slå negativt ut for henne og Anne. Så var Karin Andersen innom. Hun nevnte at Marit Christiansen, Inger og også I.K. og Bredeli, hadde nektet å skrive under mitt forslag til tekst. Karin Andersen hadde laget et nytt forslag, mer nøytralt, og alle uten Marit og Bredeli (som var redd for å gå mot Pethon) skrev under: en vitenskapelig, en åremålsansatt og en student. Da jeg nevnte at Anne skulle ha skrevet under som teknisk/kontoransatt sa hun rett ut at det ville jeg ikke ha klart. Anne vil ikke! Merkelig nok, men hun har sett noen farer for egen del og er imot Odd Halvorsen. Men spørsmål om preparantrum er og blir et problem.

Fredag 4. mars, 0°C, snø

Det er kolossalt hva av snø som er kommet i løpet av kort tid. Jeg tror ikke jeg har opplevd verre snøfall siden jeg kom hit til Hosle. Fredag var en rolig dag, også privat. Diskuterte med Per Pethon og Jan Lifjeld livets begredeligheter til kl. 1400. Ellers lite spennende.

Lørdag 5.mars, +3°C, snø til sluddbyger

Var hos mor fra 11-tiden av, spiste grøt etter vi hadde handlet på Østerås. Så spilte vi kort. Etter å ha prøvd det for et par år siden, la vi det bort. Mor hadde glemt så mye og jeg ville ikke stresse henne til å spille. Men i dag foreslo hun det selv. Vi spilte femkort, Mattis x 2, Casino og Olsen. Hun vant Olsen og husket alt godt! Som i gamle dager; merkelig! Så spilte vi også kinasjekkere. Jeg vant så vidt med to trekk. Hodet hennes er klart på mange måter ennå. Eller var det bare et glimt av gammel rutine som kom opp i dagen.

Søndag 6.mars, +3°C, overskyet med solgløtt

Klokka 1200 dro jeg på en fin skitur til Brunkollen; ble dyktig svett. Men turen gikk fint og føret var strålende og marka, i solgløttene, på sitt beste.

Mandag 7.mars, +1°C, sol

Rådsmøte i dag, budsjettet ble vedtatt uforandret. Snakket så vidt med Tore Slagsvold. Han ser noe anstrengt ut; stemningen er ikke god på museet for tiden. Det er så mye uforløst. Karin Andersen har dradd til Finland. Anne var jeg inne hos. Hun sa rett ut at hun mislikte museumsarbeid, det hun passet til, var snitting av vevsprøver. Jeg kunne ikke dy meg for å svare at muslingene som vi hadde ansvaret for burde gjøres noe med. Hun svarte ikke på det. Arne Skorping i Tromsø ringte, han ville høre nytt om utviklingen i professoratet. Fortalte om skrivet Karin Andersen og jeg hadde utarbeidet, at sjansene syntes gode, om Jørgen Pedersen som kom inn og ønsket å fortelle sin holdning til alt dette. Arne gjentok Odd Halvorsens meget forståelige furtenhet over avstemningsresultatet.

SKRIVET SOM BLE UTARBEIDET TIL FAKULTETSRÅDET:

Til Fakultetsrådet.

Vedlegg til: professorat i zoologi ved Zoologisk museum.

Fakultetsrådet har fått oversendt resultat og referat av instituttrådets behandling 19.2.88 av sakkyndigkomiteens innstilling til professorat i zoologi ved Zoologisk museum. Mindretallet er dypt uenig i det forslag til endring som flertallet gikk inn for, og ønsker å fremlegge sitt syn på behandlingen av denne saken.

Instituttrådets behandling med betenkning og bedømmelseskomite: Instituttrådet skulle først bli enig om en betenkning til den stilling som skulle utlyses. Dette hadde sine vanskeligheter i det at flere av museets vitenskapelige ansatte var potensielle søkere. Disse var selvsagt med i behandlingen av betenkningen og utlysningstekst og søkte naturlig nok å få vinklet innholdet så godt som mulig til egen fordel. På tross av dette kom man fram til en enstemmig betenkning. Da søknadsfristen var utløpt, skulle Rådet fremme forslag til sakkyndig komité. I denne prosess deltok selvsagt ikke de fire som nå var blitt søkere. Også her var det naturlig at søkerens ønsker ble ivaretatt av de rådsmedlemmer som var mest engasjerte. Man greide da å komme fram til et enstemmig forslag på en sakkyndig komité på fire medlemmer pluss administrasjon.

Behandling av komité-innstillingen i Instituttrådet: Opposisjonen mot bedømmelseskomiteens innstilling hadde festet seg ved følgende setning i denne: «...and his (Slagsvolds) publication record ranks higher than that of Halvorsen», og gikk inn for å bytte om på rekkefølgen på de 2 først innstilte kandidater. Dette vant gjennomslag med 9 mot 5 stemmer i et amputert Instituttråd hvor de 4 ansatte

som selv var søkere, ikke var til stede. Blant de vitenskapelige fast ansatte var 4 for og 2 imot endring av komité innstillingen. Av de åremålsansatte var 2 for endring og 1 imot. Hos teknikerne var alle 3 representanter for endring, mens de 2 student representantene gikk imot endring av komité innstillingen. Da det tydeligvis var forskjellig syn på hvordan betenkningsteksten som ledet til at flertallet gikk inn for å desavuere sakkyndighets-komiteens innstilling, skulle tolkes, vil vi trekke fram relevante punkter i mandat og komitéinnstilling. Vi gjengir dem i den rekkefølge de står i papirene og har understreket de deler av setningene som vi mener er relevante og som var gjenstand for diskusjon.

1. Zoologisk museum har som formål å drive akademisk undervisning, forskning innen systematikk og dyregeografi, oppbygging og drift av vitenskapelige samlinger og utadrettet virksomhet.

2. Professoratet er ikke tilknyttet en spesiell avdeling, men den som utnevnes skal være initierende for museets videre forskning og andre faglige oppgaver innen museets arbeidsområder.

3. Museet har p.t. ansvaret for 4 påbygningskurs i.e. dyregeografi (BZ 212), parasittologi (BZ 273), zoologisk systematikk (BZ 311) og et økologisk seminar. Dessuten gir deler av personalet undervisning i andre kurs.

4. Den som utnevnes må dokumentere vitenskapelige kvalifikasjoner i systematisk zoologi og zoogeografi. Det legges ikke vekt på noen spesiell dyregruppe, og søkerne med stor faglig bredde i sin forskning vil bli foretrukket.

5. Den som utnevnes må kunne undervise på alle trinn innenfor de til enhver tid gjeldende studieordninger. Den som utnevnes vil bli pålagt å gi hovedfags- og forskerveiledning innen sitt spesialfelt, og vil dessuten kunne pålegges annen undervisning og eksamen samt administrative oppgaver etter bestemmelse av institutt eller fakultet.

6. Dersom flere søkere anses å ha like kvalifikasjoner etter at både de vitenskapelige / faglige og de pedagogiske kvalifikasjoner har vært vurdert, vil ...

Så til komiteens konklusjon, siste avsnitt i innstillingen: (A comparison between Halvorsen and Slagsvold...). Slagsvold is a first rank ecologist who combines extensive field-work with well-designed experiments and skilful analyses. ... His research is taxonomically restricted to birds, but ... On the other hand, Halvorsen has over a long run of years, and at a rate that does not seem to level yet, produced a steady output of solid significant papers. Halvorsen's production also contains significant taxonomic and systematic contributions. It is most interesting to note that some of Halvorsen's most recent papers are also those of highest quality and of considerable general interest. Moreover, Halvorsen is superior to Slagsvold when it comes to the other qualifications that are highly relevant to the open chair. For years Halvorsen has been initiating, organizing and directing research within his own department and its different groups and teams of researches.

In our view Halvorsen subsidiary qualifications more than close the gap to Slagsvold and gives Halvorsen the edge. Besides, Halvorsen is superior to Slagsvold in term of teaching experiences. Also, Halvorsen's professional / administrative qualifications more than closes as the nomination committee expresses, the small lead they give Slagsvold considering the publication activity. As a last point we will add that Slagsvold's field of research (ornithology) was well represented in the nomination committee, among others with the editor of the journal where Slagsvold has published many of his works, but Halvorsen's field of research (parasitology) was not represented. In spite of this, the nomination committee's decision was unquestionable unanimous. We therefore support the committee's nomination.

Tirsdag 8.mars, +2°C, sol, pent

Pratet med Tore Slagsvold for første gang etter «innstillingen» i dag, men om evolusjon og sex. Han var smilende og hyggelig. Tore Slagsvold er en fin kar, uansett, kjemper for sitt og det er «fair enough». Mor hadde hjemmehjelp i dag og fru Myra på besøk. Stakk selv innom på kveldstid etter oppfordring, rettere bønn. Mor var riktig sliten etter to damer på besøk; gråt litt.

UiO : Naturhistorisk museum

Onsdag 9.mars, -2°C, lett snøvær

Skjedde lite i dag. Ryddet på kontoret på Tøyen og prøvde en ny fargeteknikk (chaetotaxi) uten å lykkes. Vik var innom for første gang på meget lenge for å låne en regnemaskin. Han virket nervøs og møtte ikke blikket mitt. Albert Lillehammer var innom og ba meg hjem til seg på lørdag; Pethon, Brusveen (amerikansk insektprofessor på gjestevisitt), Jan Raastad og meg. Hyggelig at noen tenker på de enslige.

Tirsdag 15.mars, -12 til 0°C, sol

Jobbet med forsøk i dag. Karin Andersen var innom, spurte om nytt om professoratet. Men intet nytt, snakket om kurset, hun vet mer enn meg om kurset og eksamen. Det er bare så håpløst at hun aldri meddeler meg slikt. Prøvde å snakke med henne, men det nytter liksom ikke. Av og til får jeg følelsen av at jeg bør bytte fagfelt.

Onsdag 16.mars, -5°C, overskyet, surt

I dag var Karin Andersen innom igjen og spurte om jeg hadde hørt noe om innstillingens skjebne videre. Hun hadde før hun dro til Finland, sendt Tore Slagsvold en lapp med informasjon om det skrivet som ble sendt mot Tore Slagsvolds kandidatur, til Fakultetsrådet. Rart Per Pethon ikke har nevnt noe om dette, uansett sammenheng. Ba Karin Andersen og Tor Atle Mø som var innom meg for å lage et opplegg for Drammenselva-undersøkelsene, og få til om felles «parasittlunsj» i morgen. Vi trenger å sosialisere oss igjen. Ellers begynner snøen å tine i fonnene i veikanten. Asfalten er bar, og på tross av kulden, er det et streif av vår i miljøet rundt.

Torsdag 17.mars, -1°C, soldis

I dag hadde vi samvær på jobben, kamuflert som lunsj. Parasittgruppa hadde en fin samtale.

Fredag 18. mars, +4°C, strålende sol

Det har vært en ekstraordinær fin dag, det er den rene vårstemning på ettermiddagen. Var sammen med en av mine studenter i Sørkedalen og så på OFAs anlegg. Lærerikt. Ellers ble det en kort dag på jobben. Rastløs?

Mandag 21.mars, +1°C, overskyet

Heldigvis måkte jeg i går kveld så jeg kom meg ut med bilen i morges. Det var falt nye 5 cm våt og tung snø i løpet av natten, og brøytebilen hadde lagt opp en fin haug foran oppkjørselen. I dag hadde vi seminar i fiskeparasittologi. Karin Andersen nevnte at Biologisk institutts rådsmøte torsdag vedtok ønske om nedsettelse av en fakultetskomité for vurdering av innstillingen og protestene mot innstillingen. Odd Halvorsen var i England (BSPs Spring meeting) og fortsatt meget nedfor. Neste torsdag (den 24.) faller dommen, antagelig blir det en komité som foreslått, og en ny måneds utsettelse. Jeg er redd hovedfagstudenten fra USA som jeg har, kan det bli problemer med. Noe stemmer liksom ikke med ham.

Tirsdag 22.mars, +1°C, overskyet

I dag kom Kitty Jernquist innom på jobben, den tidligere hovedfagstudenten jeg hadde. Hun hadde med materiale slik at vi kan skrive et par artikler ut fra det hun gjorde. Per Ass kom til lunsjbordet, en grepa kar. Han er alltid koselig, og sportsfisker. Det forklarer noe.

Onsdag 23.mars, +3°C, lette snøbyger

I dag kom Karin Andersen innom og var pratesjuk. For det første fortalte hun at Marit Christiansen hadde tatt preparanten noe hardt for deres holdning mot Odd Halvorsen. Særlig Grethe fikk overhøvl-

ingen. Det går ikke an! Hun er håpløs i sin fremferd. Dessuten hadde Karin Andersen snakket med Per Pethon. Pethon gav for det første Karin Andersen en overhøvling for at han ikke hadde fått lese skrevet Karin Andersen sendte fakultetet fra rådsmøte-mindretallet. «Minoritetenes tyranni», kalte Per Pethon det. Dessuten ville Biologisk institutt nedsette en egen fakultetskomité for å se på innstillingen på nytt. Per Pethon ville være med i denne komiteen, men Karin Andersen fikk ham fra det. Det ville jo være merkelig om én av sidene skulle være representert i en uhildet vurdering av situasjonen. Biologisk institutts formann, Stein Nilsens, uttalelse til Fakultetsrådet, antyder, fortalte Karin, at det bør spesielt legges vekt på undervisningskompetanse. Det taler for Odd Halvorsen. Så ringte Karin Andersen dekanus, Tore Amundsen, som er en venn av Per Pethon (bor i samme blokk på Østerås). Amundsen påpekte også undervisningserfaringen og at professoratet ikke skal ha en avdeling, dvs. ikke museumsarbeid i ordets rette forstand. Han antydet også at ZMO kanskje burde ha én med i komiteen, men Karin Andersen antydet at Per Pethon også var enig i at ZMO holdt seg utenfor den videre behandling. Dessuten sa dekanus at det muligens ikke ville bli noen komité, han antydet at forslag ville komme om at komité var unødvendig da saken var så opplagt. I så tilfelle ville det bli et skikkelig spark til ZMO, med bestyreren, som fikk igangsatt denne seansen med desavuering av den opprinnelige komitéinnstillingen. For egen del ville en komité kanskje vurdere mer positivt systematikk mot økologi, enn hva komiteen gjorde. Karin Andersen fortalte også at Marit Christiansen hadde prestert å si overfor preparantene (hovedlaben) under lunsjen da hun brukte kjeft: Slagvold er jo økolog i motsetning til Halvorsen! Tenk det, komitémedlem Marit, påpeker det som korrekt er, men som ikke ble tatt nok hensyn til da innstillingen ble utarbeidet. Uten komité vil saken bli avgjort raskere (første del av mai) og det tjener alle på, ikke minst Odd Halvorsen. Karin Andersen og jeg drøftet hvorledes hun skulle takle eventualitetene i rådet i morgen. Odd Halvorsen kommer søndag til Oslo fra England. Jeg foreslo at de skulle stikke bortom meg. Odd Halvorsen ringer i morgen kveld for å høre hvorledes Fakultetsrådsmøtet kommer til å forløpe. Snakket med Vik i dag om akvarierommet. Første gang jeg har snakket med ham på lang tid. Han presterte å si at han kommer til å slutte å dra hit (ZMO) så jeg kommer til å få det hyggelig fremover! Han er ikke sann i sine kommentarer. Dessuten kom det en del nostalgi igjen. Han sliter på en med sin væremåte.

Torsdag 24.mars, +2°C, snøbyger om kvelden

I dag skjedde det mye. Karin Andersen kom innom kl. 1100. Fakultetsrådsmøtet skulle begynne kl. 1230. Men først skulle biologene (45 stykker) i rådet ha et møte seg imellom for å bli enige. Arne Løvli foreslo en komité for å behandle innstillingen på nytt. Men Løvli er jo også en Tore Slagsvold fan. Men i rådet viste det seg at først var flertallet (tilsammen ca. 50 stk. i rådet) uenig, bl.a. Semb-Johansen og Neumann som var foreslått til komitéen, men Neumann sa at hun ikke skjønnte hva hun skulle gjøre der. Saken var jo gjennombehandlet, og godt. Avstemningen gav så flertall til ikke-nedsettelse av komité. Så var det deretter avstemning over hvilken innstilling man skulle ta til følge, hovedinnstillingen eller museumsrådets innstilling. Hovedinnstillingen vant: avstemningen viste to stemmer til Tore Slagsvold, en blank og resten (39) til Odd Halvorsen! Professor Stenseth møtte ikke opp; feigt. Odd Halvorsen er nå professor ved ZMO! Det er godt gjort at han klarte det. Du verden så nervøs Karin Andersen var før møtet, som hun også sa. Allikevel, Karin har gjort en god jobb. Hun ringte meg like etter møtet og fortalte resultatet. Jeg var nok den første ved ZMO som fikk vite det bortsett fra henne. I kveld ringer Odd Halvorsen Karin Andersen, fra England, etter avtale. Jeg antar det blir en minnefull kveld for Odd «over there».

Fredag 25.mars, +2°C, snø

I hele natt snødde det. Er nå etter jobben ferdig med ny snømåking. Etter den sommerlige januar, hvem hadde trodd at vinteren skulle komme så i den grad allikevel. I hele dag har jeg jobbet med akvariet på ZMO sammen med studentene, bortsett fra i lunsjen. Da inviterte Vik på bløtkake til fest for feiring av

Odd Halvorsens professoratutnevning i går. Da jeg kom inn sa en av studentene at du fikk ikke professoratet. Jeg svarte ingenting, dessverre. Tenk om jeg dro til med at «vi er vel begge like overrasket»! Men for sen i avtrekket er man jo som oftest. Anne gav meg en stor klem og fortalte hvor glad hun var! Hun som ikke hadde tatt et eneste initiativ blant teknikerne for Odd Halvorsen. Og Vik som fortalte hvor innsnevret de var som stemte mot Odd Halvorsen, og nå når Grethe satt der som en av dem som ønsket en annen! Karin Andersen og Vik satt og la ut om hvor strengt det var bedømt. Og Vik, på toppen av alt, sa at jeg var kvalifisert til professoratet! Han som aldri på 18 år har gitt meg et eneste rosende ord, selv da jeg på egenhånd kjempet meg faglig gjennom og fikk tatt en dr.philos. (Jeg overrasket ham stort da jeg høsten 1982 samlet 11 fagartikler og sendte dem inn til bedømmelse for dr.philos. graden - uten hans vitende. Etter irritasjonen hadde lagt deg, tvang det ham til å handle. Men det skal han ha, våren etter arrangerte Vik min dr.-disputas. Men det er en annen historie.) Marit satt der og skulle høre det Vik sa, for var jeg kvalifisert så må Karin Andersen også være det og kanskje i litt større grad. Marit presterte å si at det var synd på meg! Av alle er hun den siste jeg ville høre det fra. Dessuten fortalte hun at til et professorat i Finland var det 20 søkere og bare seks kvalifiserte; det sa hun til Vik og Karin Andersen. Jeg er fristet til å tenke at for rettferdighetens skyld bør Karin Andersen også bli funnet ikke-kvalifisert hvis samme premisser legges til grunn. Jeg sa ingenting, selvsagt. Det som for meg er mest bittert er at det var den eneste sjansen jeg hadde til å gi min mor den nyhet at hennes eneste sønn hadde fått professorkompetanse. Nå må jeg holde kjeft om alt, for mors skyld. Hun synes å ha glemt hele min søknad og mitt slit julen 1986 med å skrive søknaden. Og bra er det. Så kom Påskeuka: Lørdag 26.mars til mandag 4.april med +10oC, strålende sol nesten alle dager. Tok fri fra alt, for en gang skyld en fripåske.

Tirsdag 5. april, +4°C, overskyet

Det var ikke lenge godværet holdt, men tiner gjør det heldigvis fortsatt. Det var rart å begynne på jobb igjen etter et fravær på over en uke. Har sjelden vært så lenge borte fra Tøyen. Hadde besøk av begge hovedfagstudentene og en god del å gjøre på jobben. Men fortsatt går det mest på lesing og planlegging. I morgen er det møte i Hokksund: laks og gyro. Jeg får kaste meg ut i det. Det blir sammen med Lillehammer. Karin Andersen var innom og fortalte at Odd Halvorsen kom sent til Norge søndag natt, og var meget lettet. Han hadde ringt sin kone umiddelbart: stor glede over hele leiren. Jeg sendte et kort til ham og gratulerte, og ønsket velkommen med et håp om fruktbart samarbeid i tidene som kommer.

Onsdag 6. april, +3°C, overskyet

En travel dag. Det viktigste var at jeg og Albert Lillehammer dro til Hokksund kl. 1700 på et møte angående utsettelsesproblematikk av laks for å kompensere for gyros påvirkning på laksebestanden. Østsiden JFF, Åmot og Omegn JFF, Hellefossen Elveeierlag og Øvre Eiker JFF var representert, ca. 40 stykker. Albert Lillehammer og jeg svarte på spørsmål om laksen og parasitter. Ganske anstrengende, men givende. På hjemturen kl. 2200 fortalte jeg Albert Lillehammer om preparantproblemet og Per Pethons ukjente holdning. Han spurte om hun gikk av snart, min preparant Kari, akkurat som han ikke visste noe selv om han visste en god del. Kanskje ønsket han og ta over stillingshjemmelen da han selv mistet en preparant for en tid siden. Men han sa til slutt at han ville støtte meg i å beholde stillingen ved min avdeling. Det angret han sikkert på dagen etter, for det han sa vil jeg huske!

Torsdag 7.april, +2°C, overskyet

En maset dag. Professor Brusveen hadde jeg mye kontakt med, og diverse avtaler ble gjort ang. henting av laks på mandag fra Hellefoss, dessuten arbeidet med Peder Jansen for å klargjøre akvariet for forsøk.

UiO : Naturhistorisk museum

Fredag 8.april, +1°C, overskyet

I dag skiftet jeg sommerdekk på bilen. Det var som et vårtegn! Håper jeg ikke var for tidlig ute for det er blitt betraktelig kaldere igjen. Jeg hadde mye å gjøre med akvariet på ZMO i dag, særlig mht. ferdigstillingen for fiskene på mandag. Laksen vil bli hentet i Hokksund på kveldingen og alt må da stå klart. Det viste seg at rørene var grodd til av møkk, slik at når vannstrømmen økte, økte forurensingen. Rørene må renses, en prosess som jeg må ta opp igjen på mandag.

Søndag 10.april, 0°C, snø

Så kom det 15 cm snø, og jeg med sommerdekk! Det var et meget vanskelig føre. I dag har jeg lest faglitteratur, immunologi til mandagsseminaret. Tok meg en skitur rundt Lathusåsen på kveldinga. Det ble med en runde, skiene var håpløs bakglatte.

Mandag 11.april, 0°C, strålende sol

Snøen ble liggende, så glatt har det vært mange steder. I dag kjørte jeg utover til Hokksund til Fagerlid-Olsen. Besøkte stamfiskanlegget og settefisk anlegget. Hentet lakseyngel til akvariene på Tøyen, sammen med mine hovedfagstudenter. Fine gutter! Mor gikk i butikken i dag, for første gang på ett år! Det gikk bra. Det er tydelig at våren virker ikke bare inn på fuglene.

Tirsdag 12.april, +4°C, strålende sol

Travel dag på Tøyen: akvarier, svar på brev, studenter, diagnostikk, etc. Men en god del ble gjort, men ingen publikasjon-skrivning. Jeg må komme i gang også med det.

Onsdag 13.april, +5°C, strålende sol

Det tiner sakte, men sikkert, selv om snøen på jorden ennå ligger høyt, men gressvikene blir større og større. En svarttrost og stær har jeg allerede sett. Det ble en jobbige dag på ZMO med mange ting, ikke minst studentene og den amerikanske professoren som er på besøk. I dag bestilte jeg bord til 12 på Josefine, til kollegaer og professoren med kone. Vi trenger jo alle å komme oss ut sosialt innimellom.

Torsdag 14.april, +2°C, sol

Fortsatt er det ganske kjølig, men noe tiner det da daglig. I går kom *Gyrodactylus*-infisert laks fra Drammensvassdraget. Så er vi i gang, for første gang, studentene og jeg! Fortvilt at det er så vanskelig å samarbeide med Tor Atle Mo. Han filosoferer og argumenterer på en slik håpløs måte at en samtale nesten er umulig. I kveld var jeg og kollegaene på Josefine til reker med mer, av dem jeg ba kom Brusveen m/kone, Karin Andersen m/mann, Albert Lillehammer m/kone, Per Pethon m/kone og John Stacy, en av mine studenter. Det ble en hyggelig kveld som jeg er ganske sikker alle satte meget stor pris på.

Fredag 15.april, +8°C, overskyet

Ganske fint vær i løpet av dagen med en del sol, mot kvelden kom skyene. Allikevel, snøen rygger bakover, mer og mer. Et par linerler så jeg på asfalten for første gang i år.

Torsdag 21.april, +3°C, regn

Søndag så jeg en gråtrost flokk for første gang, tre sitter på snøen utenfor meg nå. Det er i gang! Men det er merkelig kaldt for tiden; ennå ligger snøen ca. 15 cm dyp på plenen utenfor vinduet. Og kulden skal vare i hvert fall uka ut. Tromsø fikk forleden nesten 1 m med snø. Så noen har det verre. I dag jobbet jeg hele dagen med studenten min, Peder. Vi klarte å overføre *Gyrodactylus* fra fisk til fisk! Breakthrough! Ellers går alt sin vante gang.

Lørdag 30-april, +14°C, spredt sol

Nå kl. 1800 forsvinner siste snøfall på plenen for i år! Og alt er raket og trærne klippet! Og terrassen ordnet, jeg ligger godt an. Sto opp i 10-tida; Lars Petter Hansen overnattet, kjørte kl. 1300 nordover til

Trondheim. I dag tok jeg også dobbeltvinduene fra alle vinduer, så nå er det også gjort. Fikk vite i dag av Grethe Garfjeld på jobben at da Morten Kvisvik, instituttsekretæren, skulle forandre på den setningen jeg protesterte på i rådsmøtereferatet hvor rådet dømte sju inkompetente til professorstillingen, noe som på toppen av alt ikke ble diskutert (det sa både Grethe og Morten Kvisvik da jeg nevnte dette), har Pethon nektet å stryke det ut! Som om han har noe med det. Det er rådet som skal vurder dette, antar jeg tar det opp på neste rådsmøte. Jeg synes det er hårreisende av Pethon å lage vanskeligheter på dette punktet.

Lørdag 7. mai, +18°C, sol

Første sommerdag! Kl. 2130 er det 15oC, nordnorsk sommer. – I dag kom den grusomme nyheten at et Widerø-fly, krasjet rett inn i Trollhatten ved Brønnøysund. 36 omkom, deriblant Terje Gustavsen som kjøpte barndomshjemmet mitt i Mosjøen 7 år tidligere. I tillegg ble en familie på 5 utradert. Dypt tragisk!

Mandag 9.mai, +14°C, overskyet

Det ble en meget travel dag. I går skrev jeg ferdig et rautkast til artikkelen i Drangedal bygdebok og i dag ordnet jeg med fotografiene og bildene som skal følge teksten. Dessuten kjørte John Stacy og jeg vår første gel sammen i dag, men med en del vanskeligheter. Nå kan neppe elektroforesen gi perfekt resultat med en gang, trøster jeg meg med. Jeg dro ikke med studentene for å hente fisk i Hokksund, regner med at det gikk bra uten min hjelp. Har arrangert alt slik at fisken var klar for avhenting.

Tirsdag 10.mai, +17°C, spredt skydekke, noe sol

En aktiv dag. Fortsatte med Drangedal-artikkelen. Ved lunsjtider kommer Karin Andersen inn. Sier at vi to skal ut å drikke øl. Men først måtte jeg sette meg ved siden av henne. Hun hadde fått vite kort tid før av Per Pethon, at hun ikke var tilkjent professorkompetanse! Marit torde ikke å meddele dette, og hun var også bortreist. Hun var helt fortvilt og dypt skuffet. Hva er vitsen med å jobbe? Dette ante jeg, delvis. Marit hadde nok fått et dilemma her, skulle hun desavuere meg enda mer ved å godkjenne Karin Andersen? For en situasjon! Hun valgte ikke å gjøre det. Bengtson står bak, hadde Odd Halvorsen sagt når han så den første innstillingen. Karin Andersen fortalte at Odd Halvorsen bevisst hadde skrevet evolusjonsartikkelen om rein for å komme i betraktning i konkurransen med evolusjonisten Tore Slagsvold. Smart! Vi var inne hos Anne og hun kunne fly på Marit av sinne. Nå har hun bedømt tre av sine kollegaer som ikke kompetente! Slå den. Kvotert som hun er selv. Karin Andersen nevnte at hun og jeg er merket nå, og det sitter godt i. Det var ikke vits å arbeide mer. Hun burde ha krevd å bli bedømt innen parasittologi: professor i parasittologi. Og ikke i systematikk etter den betenkningen som ble brukt ved utlysningen av professoratet.

Fredag 13.mai, +20°C, sol

I dag har jeg jobbet hardt; skrev søknaden ferdig til NAVF for midler til forskning på Gyro ++, fristen går ut i morgen. Så hadde jeg besøk av Rørvik og vi diskuterte elektroforeseopplegget for Gyro. Jeg viste ham utstyret vårt. Han var mektig imponert, men fortsatt mangler diverse utstyrsenheter. Så var Karin Andersen innom i 10-tida. Lyn forbannet på Marit og innstillingen som holdt henne utenfor. Det var klart hardere for henne enn for meg, da hun søkte om et personlig professorat. Noe hun også har gjort før: to nei har hun nå fått. Det blir lenge til neste gang, mener hun. Hun fortalte også at Marit har sagt at min taksonomiske forskning var begrenset og vanskelig kunne sies å være sterk nok. Ja, Marit

tar kaka. Kvotert inn som hun er til professoratet sitt. Og nå tetter hun sekken, heiser opp stigen. Karin Andersen er rett og slett forbannet, jeg tenker: kvinne er kvinne verst. Traff Marit da jeg gikk, hun klaget på hodepine! Av alt. Ja, ja.

Onsdag 18.mai, +15°C, spredt skydekke, sol

Brøt meg opp i dag for et møte kl. 1015 på Tøyen. Budsjett, type langtids. Marit Christiansen kom, Karin Andersen, Grethe Garfjeld og jeg. Marit var synlig nervøs, Karin Andersen også. Marit har nettopp vendt tommelen ned for Karin Andersens professoroppnevning, og Karin har rast. Overfor meg kaller Karin Andersen Marit bare «den dama». Marit hadde kommet til Annes lab og spurt om å få komme inn til lunsj. Anne hadde ikke sagt noe og nesten ikke sett på henne, demonstrativt. Meget lite var forberedt til møtet som Morten Kvisvik ikke møtte på. Brevet var ikke sendt ut før 2 uker etter og ingen planer om programområder var drøftet, eller ønsket drøftet! Her kunne jo andre få mer enn en selv. Ingenting om professoratet ble nevnt nå når Karin Andersen og Marit møttes for første gang! Men det lå selvsagt i luften. Dro innom Per Pethon på ettermiddagen og vi snakket museumspolitik. Han var heller ikke interessert i programområder, og som jeg tolker, klart redd for parasittologien skal vokse seg for stor. Det kunne klart vært et programområde, også inngå i TOS under akvakultur. Dvs. man kunne hente inn penger via et fakultetsprogram. Men han nevnte biokjemisk systematikk! Antagelig for å få meg til å glemme det andre. Men uansett, den handelen kan jeg være med på. Han er jo også interessert i området selv. Nevnte noe om hva som mangler fortsatt, tror det kan ordne seg over tid. Så nevnte jeg om Karin Andersen og Marit. Da sa Per Pethon at han var sterkt mot at Karin Andersen skulle få kompetansen fordi hun var kvinne, og hun var ikke mer kvalifisert enn meg. Så Per Pethon hadde også protestert, som saksbehandler, og visstnok var professor Mary Pritchard fra USA i komiteen også imot. Karin hadde bare ren taksonomi og mangler dypere faglig bakgrunn i evolusjon og phylogeni, etc. Undervisning betydde mindre, sa Per Pethon. Så antok jeg rett. Det ble vanskelig å gi Karin Andersen kompetansen når ikke jeg fikk den. Og Per Pethon passet nok også på. Marit kom og viste meg sin journal «Zoologica Scripta» som hun er «editor» for, og nevnte at min artikkel er trykket først i heftet. Kanskje for å vise positivitet. Faktisk så plasserte hun begge mine to artikler først (!) i hvert sitt hefte. Det ble i hvert fall et resultat av innstillingen! Marit hadde også sagt til Per Pethon at jeg kom til å snakke med ham; og da også helt klart uttrykt negativitet angående programområder. Så han var forberedt da jeg kom. Komitéutkastet angående programområder pratet han bare vås om; det ble rett og slett ikke fulgt opp for de ønsket det ikke.

Torsdag 19.mai, +15°C, solgløtt

Arbeidet med budsjettarbeid på ZMO, og hadde spesielle samtaler med bestyreren, Per Pethon. Karin Andersen fortalte senere at Per Pethon hadde nevnt for henne at jeg var storstresset. Han er presset pga. dårlig innsats for å skaffe TOS midler til ZMO, noe han ikke har engasjert seg for å skaffe i det hele tatt. Men det vil jeg.

Mandag 23.mai, +12°C, regnbyger

En travel dag. Laget bløtkake (4 lag!) til professor Brusveen et co hjemme på Hosle. Ferdig kl. 1100. Pyntet rom og bord: blomster, fin duk og sølv. Det ble et meget pent bord. Brusveen, kone, svigermor, Karin Andersen og mann, og meg. Et meget vellykket selskap. Brusveen fikk jo prate hele tida, det er jo noe han kan; hest og jakt. Merkelig kar. Etter selskapet stakk jeg bort til mor og tok livet med ro.

Tirsdag 24.mai, +15°C, overskyet

En travel dag på jobb med BU-arbeid. Kunne ikke dra på feltarbeid i dag som planlagt: trekk av smolt ut fjorden og ned til Tønsberg, to døgn. Dro også med Karin Andersen til Blindern og fikk ordnet med billettene til Budapest til høsten, en uke. Karin Andersen pratet mye om sitt nederlag i komiteen. Dette

var et hardt slag for Karin, uten tvil. Arne Skorping kommer nedover i morgen, lurer på hva han har å si til dette. Karin Andersen fortalte at Reidun Sirevåg på Biologisk institutt hadde sagt at Odd Halvorsen ikke var noen topp forsker. Det er tydeligvis av damene man skal ha det.

Onsdag 15.mai, +18°C, solgløtt

En meget travel dag. Satt i møte i BU hele formiddagen, for deretter å skrive BU-referater og forskningsdelen til langtidsbudsjettet. Kl. 1400 kommer Arne Skorping. Det ender med at Arne og jeg drar til Hosle, hvor Karin Andersen kommer noe senere. Vi sitter ute og griller for første gang med smågrillen. Vi spiser godt og koser oss og drikker opp nesten en hel kasse øl! Så ringer Kjell Worren, han kommer. Koselige Kjell, og vi prater «small talk» utover. Under samtalen med Arne skjer det utrolige at Hosle IL begynner å felle trær rett ved tomta i skråningen mot vest! Jeg protesterer og de stopper, det må være måte på. Klagefristen er ikke over.

Mandag 6.juni, +18°C, sol

En strevsom dag. Karin Andersen var innom meg privat på Hosle, med hest og bikkje. Hun nevnte at hun hadde sendt til fakultetet kommentarer til at hun ikke fikk professorkompetanse. Flere argumenter: Hun søkte ikke professoratet, hvorfor skulle hun da bli vurdert etter det og ikke etter en generell kompetanse; og det er store ulikheter i bedømmelsen mellom forskjellige institutter. Andre blir bedømt mildere, det hersker urettferdigheter. Dessuten fortalte hun at hun hadde skrevet til professor Mary Pritchard, USA, dama i bedømmelseskomitéen. Og Mary Pritchard hadde sendt sine skriftlige kommentarer til Karin Andersen, og de var positive for henne! Så Marit og Pethon er selv årsaken! For det er klart at Marit med støtte i Mary Pritchard ville kunne få Bengtson fra Sverige med på en positiv innstilling. Nå har jo Per Pethon sagt til meg tidligere at ikke faen om hun skulle ha kompetansen, som ikke søkte om professoratet. Nå tror nok Karin Andersen dette var smart å ikke søke professoratet; hun har nok tabbet seg noe ut her. Og med slett hjelp fra Vik som foreslo på et rådsmøte å vurdere Karin Andersen etter samme betenkning. Det er uvisst hva hun gjør videre, men hun er forbannet. Og må jo være det, særlig på Marit, som jo klart har sviktet henne. Både som kollega og som kvinne. Kanskje kvinne er kvinne verst?

Fredag 24.juni, +25°C, sol

Igjen en dag med nydelig vær. Leste gjennom Karin Andersens avsendte brev til fakultetet og professor Mary Pritchards bedømmelse av henne for professoratet. Hun fikk mange rosende ord fra den amerikanske professoren som klart ble nedstemt av de to andre i komiteen. Hun har god grunn til å være sint på Marit Christiansen og Per Pethon. Jeg er klart enig med henne. Hun sier at de begge to er nå så blide så mot henne, på toppen av alt. Og bestyreren, Per Pethon, han skryter av bikkja hennes når han er innom! At man ikke studerte psykologi. Det ligger en doktorgrad og venter på den som vil studere den indre sosiologi i universitetsinstitusjoner under akademiske ansettelse på høyeste nivå. For det var litt av arena Zoologisk museum utgjorde den gang, bak piggrådsgjerdene og jernportene der nedenfor Galgeberg, og innenfor museets massive granittfasader og de mange godt steintildekkede vinduene. Min gode kollega Odd Halvorsens professoransettelse i 1988 ved ZMO, er historisk da han ble ansatt som embetsmann i museets siste professorat.

ETTERORD

Så gled vårsemesteret over i sommerferien og ansettelsesdramaets aktører spredte seg ferielystne utover det ganske land for å lade batteriene til neste semester, høstsemesteret 1988. Andre igjen, som undertegnede, ladet som i tidligere og kommende år, batteriene i et sommerstille museum med lunsj inntatt på museumstrappa og stort sett alene sommerstid. Full sommerferie ble det liksom aldri tid

til, enn si lengre ferier senere på året. Dessuten krevde museets akvarium anlegg med levende fisk, også infiserte, daglig røkting også i ferietiden. Så det var bare å trå til.

I 1999 ble de naturhistoriske museene på Tøyen omorganisert til ett museum: «Naturhistorisk museum og botanisk hage» (senere omdøpt til «Naturhistorisk museum») med en museumsdirektør ansatt på åremål. Museumsstyret som er NHMs øverste organ, omfatter ni medlemmer: tre eksterne hvorav én vitenskapelig fra annen enhet ved UiO, to representanter fra de vitenskapelig ansatte, to representanter fra de teknisk/administrativt ansatte og to studentrepresentanter valgt for ett år av gangen. De øvrige for fire år. De formelle og uformelle diskusjoner under ansettelse på professornivå, har nok betraktelig roet seg etter Tøyen-museenes reorganisering. Men hva vet nå pensjonisten.

Det bør nevnes at parasittologen Odd Halvorsen som fikk professoratet ved ZMO i 1988, ble professor allerede i 1973 ved UiT og er fra 1987 av medlem i «Det Norske Videnskaps-Akademi» (DNVA), mens ornitologen Tore Slagsvold ble professor i 1991 ved UiO og er fra 1995 av medlem av DNVA. Den tredje innstilte til professoratet, entomologen Albert Lillehammer, en tid visebestyrer ved ZMO, sto for tur til personlig opprykk til professor i 1993, men døde den 9. oktober 1992. Zoologisk museums bestyrer under denne ansettelsesprosessen, Per Pethon, døde den 27. juni 2023.

De andre søkerne med arbeidsplass ved ZMO, Karin I. Andersen, Tor A. Bakke og John E. Brittain, oppnådde senere personlig opprykk til professor ved UiO på bakgrunn av faglige kvalifikasjoner. Odd Halvorsen, T.A. Bakke og J.E. Brittain arbeider fortsatt ved museet. K.I. Andersen ble av helsemessige årsaker fulltids pensjonist fra 2005 av, og døde 8. juni 2023. Undertegnede ansatt som vit.ass. ved ZMO 1. april 1972 og konservator fra 1. juli 1973, var visebestyrer 1991-1993 og bestyrer av ZMO fra 1994 til juli 1997. Og som tidligere nevnt, bestyrermøteleder (1996-juli 1997) for «Bestyrermøtet», fellesorganet for de naturhistoriske museene, botanisk hage og museenes skoletjeneste under reorganiseringen av Tøyen-museene. Undertegnede søkte som én av to søkere, stillingen som museumsdirektør ved den nye institusjonen da den ble opprettet i 1998. Før den først innstilte, professor Elen Roaldset, sa ja til stillingen, mottok jeg en e-post 21.12. 1998 kl. 15:54 fra ass. universitetsdirektør Inger Stray-Lien. Den illustrerer godt hva vi alle vet: andres valg blir ofte ens egen skjebne. Men skjebnen ble god den. Etter 1988 fulgte femten interessante og spennende år med uteksaminering av en rekke master- og dr. grads-studenter innen parasittologi, den siste i 2015, to år etter avgangen for aldersgrensen. Nå deler Odd Halvorsen og forfatteren kontor i fjerde etasje i Colletts Hus der rommets vestvendte takvindu som kan skimtes på omslagsbildet, er rettet mot himmelen og solnedgangen.

Hei, Takk for at du søkte stillingen på Tøyen! Selv om det ikke ble deg som sto på førsteplass i innstillingen, var det av stor verdi for prosessen. Jeg håper at du ikke er forferdelig skuffet, og jeg håper også at ditt engasjement når det gjelder museets utvikling fremover ikke blir borte selv om jobben er tilbudt en annen. Jeg har hatt møte med Elen Roaldset i dag. Hun ønsker naturlig nok å tenke seg om, men har lovet å gi oss et svar innen 15. januar. Hvis hun takker ja, vil hun sannsynligvis kunne tiltre ca. 1. mars. Takker hun nei, går tilbudet til deg.

Jeg har utstyrt henne med en del lesestoff for julen; Velure-utvalgets innstilling og høringsuttalelsene til den, UiOs museumsutredning fra 1993, Tøyenevalueringen, Oslo kommunes planer for Tøyen kulturpark, vinnerprosjektet fra veksthuskonkurransen mm. Jeg har også anbefalt henne å kontakte deg. Jeg håper at du kan ta deg tid til en prat med henne og at møtet mellom dere blir positivt. Hun vil trenge støtte og hjelp fra miljøet på Tøyen for å få en god start på arbeidet og du sitter i en nøkkelposisjon sånn sett.

Som sagt - jeg håper at du ikke er altfor skuffet over utfallet av saken - dine mange tanker om museets utvikling var det spennende å lytte til og ditt internasjonale overblikk har stor verdi for organisasjonen og for utviklingen fremover.

Riktig god jul! Hilsen Inger